Additio.

Ꝗ qs ad declinandã. ad euidentiã huius. l. vide. c. si pater. de testa. lib. vi. ¶ 2 no. q̃ directus titulus institutionis nõ subiacet falcidie: ꝛ ideo ꝯ: hic q̃ ad declinandã legẽ falcidiã testator: vtebatur via directe institutionis captiuorum vel pauperum. Et idem in substitutione directa fm Bal. quem de hac materia vide plenius hic.

a ¶ Ad declinandam. i. ad euitandam.

b ¶ Legem falcidiã. f. dolo bono. et est illis dol'. vt in autẽ. vt lice. ma. et auth. in prin. col. viij.

c ¶ Reliqsse. Ꝗ tentõ qõ faciunt postꝗ redierint. Ma ifãtes si posset testari. vt. ff. de test. l. cũ. i. ꝓn.

d ¶ Valere. Sed nõne superfluit hec per illã. l. §. e. nulli: Rñ. non. q̃ hec in institutione: illa in singularibus relictis.

e ¶ Sili modo. Effectu defl superfluũ p. l. §. e. id qõ paupib'. ſz illud de singularib' relictis. Sed ſz euitet hoc mõ falcidia iure institutionis: an cuiatur falcidia iure naturę: vt possit erheredari filius vel preteriri: Rñ. nõ. nã quiqult deũ instituere ꝛ filiũ erheredare: aliũ. p cõsilio q̃rat ꝛ recipiat nõ angustinum. vt ryij. q. iiij. c. fina.

Filijs bona patris ecclesie sunt relinquenda.

f ¶ Degere. Vbi de lare ſcz dubitabat. sic et. §. e. l. nulli. §. finautẽ ſpona. et. §. qõ si testator. ꝛ arg. ff. de condi. et demõ. que conditio. §. cum ita.

¶ Se monentiũ. Quid de immobilib': certe idẽ eadem ratione.

b ¶ Minui. Sic et deus potest heres institui: vt in aut. de eccle. ti. §. si qs in noĩe. col. ir. ꝛ ei legari. vt. ff. ad. l. fal. l. j. §. admuniciptiũ. Idẽ de aliq̃ sanctoꝝ: vt i aut. de ec. ti. §. si qs aũt vnũ ſctõꝝ. ꝛ i his oib' casib' videt cessare falcidia: cũ ad pias causas sunt relicta. vt i aut. de ec. ti. §. si aũt heres. et sic ꝛcorrigit. l. illa. ff. ad. l. fal. l. j. §. ad municipiũ. q̃ permittebat detrahi falcidiam de legato relicto deo. Vel aliud qñ deo/ aliud qñ relinq̃t ad piaꝝ causam. Aliꝗ vt al. ꝛ. R. dicũt q̃ tũc demũ cessat falcidia i legato ad piaꝝ causas relicto quãdo heres fuit contumar in solnẽdo: ꝛ sic intelligunt id ctã aut. de eccle. titu. §. si autem heres. col. fa. ir.

Ter. §. vbi autẽ. dic q̃ iste ver. ꝛ §. se. videt ho die correcti per. i. §. si ds aũt. p redẽptione in aut. de ec. tit. vbi ꝑ ĩdistincte q̃ ẽ i arbitrio eſi quõ velit rale relictum distribuere quod fuãt eſi de cõsue. vt dicit bar. hic.

¶ Indistincte. als indiscrete.

k ¶ Xenonẽ. qñ heredes. ꝛ hoc q̃ eſt vnus xenon ꝛ alius non dicat spectare ad se hereditatem.

l ¶ Coparentur. Hoc est plus in pauperib' q̃ in captiuis: qi ibi nõ emũtur alie possessiones.

m ¶ Licẽtia. Qimodo dãda. f. eꝓ vl xenoni quos quasi heredes dicimus. ptiuis vel pauperib' in genere: nec vitiatur propter incertitudinem. Et in primo casu capit epiſcopus hereditatẽ ꝛ distribuit. In secũdo vero casu fi in loco fit aliquod hospitale pauperum pertinet ad illud: et si sint plura pertinet ad pauperes. Si vero nullum idem qõ in primo casu vt epiſcopus capiat tãqꝗ heres et distribuit alienando mobilia ꝛ immobilia reseruãdo. Et si nominata esset certa persona vl' locus ad illũ pertinet: nec epiſcopus aliquid exigere debet: nec debet aliquã vtilitatem sibi appropriare de talibus relictis. b. o. Pau. de castro.

Idẽ. a. Joan. p. p. Lex. xxxvij.

Ꝗ qs ad declinãdam[a] legẽ falcidiã[b] cũ desiderat totã suã subſtãtiã. p redẽptione captiuoꝝ relinq̃re: eos ipsos captiuos scripserit heredes: ne videat q̃si incertis pſonis heredib' institutis iudiciũ suũ oppugnandũ reliqsse[c]: sancim' hmõi tal ẽ ſistitutio nẽ pictat ꝛ tuitu valere[d] et nõ esse respuẽdã. ¶ Ꝗ ꝛ si paupes qdẽ scripserit heredes et nõ inueniat certũ. pthochiũ/ vel certe ecclesie paupes de qbus de qbus testator: cogitauerit: ſz sic incerto vocabulo pauperes fuerint heredes istituti: filiũ mõ[e] ꝛ hmõi institutionẽ valere ꝛ nõ cẽ respuẽdã decernim'. ¶ Et ſigdẽ captiuos scripserit heredes ciuitat' i qua testator: larẽ fouere ac degere[f] noſcit: ꝛ eos ꝛ econom' hereditatẽ suſcipiãt: ꝛ oĩmõ in redẽptionẽ captiuoꝝ. pecdat hereditas: ſiue per annuos redditus: ſiue per vẽditionẽ mobiliũ ſeu ſemouẽtiũ[g] reꝝ: nullo penit' ex hoc lucro vel economo vel cẽpo vel ſacroſctẽ ecclie reliquẽdo. ¶ Si cũ. ꝓpter B a ſpãli herede recessum ẽ vt nõ falcidie rõ inducat: quõ ferendũ eſt B qõ in ſacro venerit: p falcidiã vel per aliã occasionẽ minuat[h]? ¶ Vbi aũt idistincte[i] pauperes ſcripti ſunt heredes: ibi xenonẽ[k] ci' ciuitatis oĩmodo hereditatẽ nãcifci: et per xenodochiũ in egrotãtes fieri p̃ãmonij distributionẽ: fm q̃ in captiuis conſtituimus: vel p redditũ annaliũ erogationẽ: vel p vẽditionẽ rerũ mobiliũ: vel ſesemouẽtium vt ex his res imobiles cõparent[l]: ꝛ annuꝝ vict' egrotãtib' accedat. ¶ Quis cũ pauperioꝝ eſt boĩb' q̃ ꝛ iopia tẽti ſũt: ꝛ i xenone ꝛ epoſiti: et ſuis corporib' laborãtes neceſſariuꝝ victũ ſibi non pñt afferre? ¶ Licentia[m] oĩmõ dãda ꝛ i poꝛ' ꝛ i ſcda ſpẽ actionẽ mouere: ꝛ debita exigere[n]: vt i captiuos vel i egrotãtes consumant. ¶ Si cũ heredũ cis[o] ꝛ ius ꝛ nomẽ dedimus/ ſine falcidie tñ legis emolumẽto: neceſſe eſt eos ꝛ debita exigere ꝛ credituib' rñdere. ¶ Si naũt[p] amplioꝝ i ciuitate xenones vel. pthochia ſint: ne incerta videat pecuniarũ datio[q] tunc ei xenoni vel pthochio q pauplioꝝ[r] cẽ dimoſcit: caſdẽ res ꝛ pecũias aſſignari ſancim': hocꝝ diſcutiẽdo a viro reuerendiſſimo locoꝝ antiſtite[s]: et ſub eo ꝓſtitut' clericis. ¶ Si naũt nullus xenõ in ciuitate inueniat: tũc fm de captiuis ſanctionem[t]. p tpe economus ſacroſancte ecclesie vl' eꝓs hereditatẽ accipiat: et ſine falcidie rõne pauperibus q in ciuitate ſunt vel penitus mẽdicãtib': vel alia ſuſtẽtatiõe egẽtibus: cedẽ pecunie diſtribuant. ¶ Nec tũ ſimõ hereditatẽ vel legatũ cõpetẽ ſancim': nulla falcidia neci hac pte intercedẽte. In oib' naũt hmõi casibus celestes iracũdias ſacroſctãq̃ rex administratores expectãt: ſi q̃ lecũq̃ lucrũ ex hmõi gubernationibus ſibimet acq̃ſierint: vl' ſi B cõmitti ab alio cõſenſerint[u]: ꝛ nõ grauiſſima pena ꝛ interminatione: qõ perperã factum eſt/ ſtudeant corrigere.

Ita naũt. vt cuꝝ de appel. cog. §. ſi vnũ de p̃dictis. col. viij. Cõſti. ij.

Negligens redimere teſtatorẽ vel cognatum a carcere: eius ſucceſſionẽ ſperare nõ debet: q̃ applicatur eccleſie expendẽda in redẽptionẽ captiuoꝝ: ſalnis aliꝗs capitulis teſtamẽti: parcitur tamẽ minori. xviij. annis. ꝛ qui p̃opriam non habet pecũiã põt vendere res captiui. p ipſius redẽptione qui cogitur habere ratiõ. b. o. Bal. vel ſic. Sperãs hereditatẽ alicuius ex teſtamento vel ab intestato: ſi nõ redimat illum de carcerib' cũ poteſt: ille ibi moriatur: primatur eius ſucceſſiõe: et denolutur ad eccleſiã diſtribuenda in redẽptionem captiuoꝝ. b. o. Pau. de caſt.

Ꝗ captiui[a] alicui[b] liberi ſeu cognati[c] redẽptionẽ ei' neglexerint: nõ ſolũ exheredari poſſunt: ſz etiã lege denegãt eis ſucceſſio: ꝛ ſi[d] fuerit ſcripti heredes: tũ valeat teſtũ: aliꝗs capitulis[e].

Nec ergo ſucceſſio deferẽt eccleſie ciuitat' ei' expendẽda[f]. ſ. in captiuoꝝ redẽptionẽ: multo magis ſi extraneos inſtituerit q redime re' ſupersedeãt: excipitur minor. xviij. annis. ¶ Qui naũt redimere ſtudent ſi, ꝓprias non habeãt pe

n ¶ Et in pioꝝ. Vbi captiui ſunt heredes ſcripti.

o ¶ Et in ſecunda. Vbi ab pauperes.

p ¶ Exigere. Scilicet epiſcopum.

q ¶ Eis. Scilicet epiſcopis et economis.

r ¶ Sine falcidie. Et ergo heres noĩe ſed nõ re. vt iſti. de fideicõ. here. §. reſtituta. ꝛ. ff. de cu. fu. l. pe. Modie etiã ſi certa pſona inſtituit ceſſat falcidia in relicto ad pias cauſas. vt. j. dicitur.

s ¶ Sinautẽ ampliores. Id eſt plures.

t ¶ Datio. i. relictũ a teſtatore vt detur.

v ¶ Pauperioꝝ. Et pioꝝ deſt pauptas vt h. ꝛ. ff. de trãſac. cũ hi. §. ipſona. et §. ſi in ãnos. ꝛ. j. de oper. li. l. i. ꝛ. ff. mã. ſi pcurator. §. ſi ignorãtes. et in aut. de ec. ti. §. ſi qs autẽ vnũ ſctõrũ. col. ir. et vilitas. pdeſt. vt. ff. q et a q. ſi qs habens. Ar. cõtra. in autẽ. de teſti. §. ſanciimus. col. vij. ꝛ fere in oĩbus delictis vbi grauꝝ eryno ôlicto punit' ignobilis ſiue vilis q̃ nobilis. vt. ff. de icẽ. rmi. nau. l. pedã'. ꝛ ô penis. l. capitaliũ. §. fin. ꝛ ad. l. coꝛ. de fal. l. j. in fi. ꝛ. ꝛ. ad. l. fal. de pla. l. fina. ꝛ. j. vt nemo pꝛi. tit. l. ij. circa pñ. Ac.

Pauperiꝝ. pdeſt.

Vilitas prodeſt.

x ¶ Antiſtite. i. epo.

y ¶ Sãctionẽ. §. e. in pñ.

z ¶ Conſenſerint. Nota aliquem puniri q: cõſenſtit malo: vel q: non coꝛrigit malum: ac ſi ipſe facere. ſic. §. de commer. et mer. l. ij. et in decre. ij. q. vij. c. negligere.

a ¶ Captiui. Hec eſt in auf. vt cũ de ap. cog. §. ſi vnum de predictis. col. viij.

b ¶ Seu cognati. alicui? captiui redẽptionẽ ꝛc.

c ¶ Et ſi. i. ꝓnts.

d ¶ Capitulis. Ho. ergo qnq; ſpecialia hic. Primũ q̃ valeant legata: licet non valeat teſtamentum: regulariter cõtra. vt. j. de fideicõ. l. eã quã. Scõm q̃ id q̃ auferrtur indigno applicãt eccleſie. Sed regulariter contra. vt. j. ô his q. vtidig. hereditas. Tertiũ vt q̃ q non eſt res ꝛ captiui alienat legis auẽte permittẽte. regulariter §. vt ff. ô acq. re. do. traditio. Quartũ q: minoꝝ. xviij. an. nõ patiũ hui'. l. penã cũ als regulariter etiã ſi puberes doli capaces ex delictis teneanꝝ: vt iſtit. de ob. que ex delic. §. pe. Quintũ q: maioꝝ. xviij. an. minoꝝ. xxv. an. nõ reſtituitur. regulariter cõtra. vt. ff. de mino. l. j.

e ¶ Expendenda. ſcilicet hereditas.

f ¶ Redimere ſupſedeãt. Loquitur forte de his q̃ veniunt ad ſucceſſionẽ. nec cũ deferẽ ſucceſſio

Vide plenę y Ange. i. §. j. mſti. q̃ et et. q. cau. ꝛ ibi et Xpoſ. poꝛ. ꝛ Jaſ. l ſuis addi. ꝛ bar. i. l. illicitaꝝ. §. fi. ff. ô oſ. preſi.

cuilibet redimenti: vt in furiosi liberis. vt. j. titu. j. auf. liberl.

a ¶ Accipiuntur. Sicq; concordat cum iure longobardorũ.

b ¶ Habere ratũ. Nam quod legitime est factũ rescindi nõ debet: vt. j. de admi. tu. l. sancimus. j.

c ¶ Um lege leoniana. Quã habes. ff. co. ti. sacrosancte.

d ¶ Addito. s. eadẽ. l. i. fi.

e ¶ Deberẽt. i. possent.

f ¶ Exorta. Et similẽ habes solonẽ vt nõ possint expugnari p grẽla: vt. j. de iof. test. l. fi. §. i. ibi s ita; q. z. j. q. test. fa. pos. l. fi.

g ¶ Scõm leges. i. fm leges gum solennitates. vt. ff. ti. j. l. generali.

h ¶ Elogia. i. testamẽta.

i ¶ Sup his. s. peculijs.

k ¶ Subiacere. Hodie hmõi peculia. i. testata sup his peculijs facta videt subiacere q̃rele: vt i auf. vt cũ q appel. cog. §. z b qdẽ de parẽtũ. col. viij. z §. e. auf. pbios. quã qdã h legũt. Vel dic vt ibi dicit: i auf. pbios. Jtẽ in ẽpo alia rõne corrigit Hler: q; cũ hodie sui iuris sit: vt. §. c. auf. §. epal. nõ pot hẽ peculiuz. vt. j. de iof. test. l. fi. Nec tũ testari nisi de his reb' q̃ dñr. §. e. auf. licentiã. Accur.

S Ij quis. Laius in terminis talis est. Mutuani pecuniã cũdã facerdoti: z cõuenit q renũciari pulegio suo seu foro: z mihi corã alio iudice rnderet seu solueret. Querit nũqd sibi p̃ iudicet: Et vt q̃ fic. h. d. pmo. Sz istã q̃rẽdo de rõne. Rnder impator: q dupler est rõ. Prima q; clericũ nõ ds decipe. Hẽtes secũ. Scõa q; regula iuris est: q vnusq; pro test renũciari iuri introducto pro se. Sed vltero' instãt nunqd habeat locũ in pterit' q̃ essionib' seu renũciationib'. Rñdet q; fic nisi in Zaum lata sit sñia: vel amicabili ter sit cõpositum. Bal.

Ter. l. fi qs. hec. j. nõ pcedit hodie in clericis qz nõ pũt pulegio fori renũciare. c. fi m̃ diligẽti. extra de fo. cõpetẽ.

l ¶ Si quis. fcz clericũ vel alis pnuilegiatus.

m ¶ Licere venire. Jmmo vt licere. vt. ff. de iur. om. iu. si cõuenerit. q̃ est ꝯ. Sz h̃ fuit pactũ in scriptura redactum ibi nõ. Sz nõ valet: vt. j. õ pac. l. h̃ pactuz qõ bona ñde z. vel illa in actore bec i reo. Et h̃ nõ valet: vt. ff. de reg. iur. nõ dz actori. Tu distingue an velit p pactũ iurisdictionẽ. pro gare qõ non põt nisi lite z. vel ibi. an euitare qõ põt vt h. Fallit autẽ hec regula i multis casib' q̃s dic. vt. j. de pac. fi qs i cõscribendo. vbi hec est lex de ẽbo ad verbũ: z q̃ hic defunt ibi supplebis.

n ¶ Qui. fcz casus.

Diuisio.

¶ Generaliter. Diuidit in tres partes. Prio ponit dictũ suum seu statutũ. Scõo declarat. Tertio. p. dogat. Scõa ibi: eos tñ. Tertia ibi: z hoc nõ solũ. Bal. Casus in terminis talis est. Quesitum fuit ab imperatore: aliq clerici sunt dyaconi: z alij subdyaconi vl ceteri clerici: nunqd cõpellunt fubire tutelas vel curas eis delatas? Rñ. imperator: q nõ. Sed nunqd est verũ de curis nõ solũ adultoz: z furiosorũ. pdigoz z ceterorũ? Rñ. q̃ fic. Sz instat q̃rẽs. pone q qdã sunt clerici vagãtes p mũdũ: nunqd illi gaudẽt pulegio? Rñ. imperator: q non. Quarto istat q̃rẽs. Rñ. quid predictã habeat lo cũ i ciuitate Romana z pstãtinopolitana? Rñ. imperator: q in oi locoybi christus colitur. Bal.

o ¶ Nõ sunt clerici. q; nec hoies vt in autẽ. de mo. §. i. z. §. fi autẽ vroẽ. col. i. fm q̃stã: sed tñ si pergras minime eos nõ esse hoies er auf. pre allegata reperies. Tu dic non sunt clerici. l. semp q̃nq; enim sunt q̃nq; non.

p ¶ Ipso iure. Hã z si ins fra cõstituta tpa. qnqua ginta dierũ non se excusent tñ non pũdicãt sibi qõ i alio nõ ꝓtingit. vt i sti. de excu. tu. §. quã et cusare. z vt. j. de appel. cãues et incole. fm Jo. bo dic aũt nõ pñt esse nisi legitimi: ex cept' cpis z mõnachis: q nec legitimi esẽt pñt. vt in autẽ. co. §. deo amabiles aũt. col. ir. vñ lege hic auf. pbyteros.

q ¶ Datiue. Que dãtur a iudice.

r ¶ Danf. Ut pdigo z i illis q̃ fuerẽt? fupesse nõ pñt. vt i auf. c. §. aũt. et i stit. de cu. §. furiosi. quaz auf. lege q̃ icipit pbios.

s ¶ Derelict'. Sic q̃ cessante causa cessat et effectus. fic z j. de bere. l. j. et ff. õ mi. l. j. et de test. mili. l. fi. z. §. e. auf. h̃ neq; tu. z auf. fi seru'. ff. p socio. l. actione. §. ité si alicui'. et instit. de ercu. tu. §. ité hi q recip. z. ff. de ercu. tu. l. si duas. §. pe. Ar. cõtra ff. de voluntat. l. i. §. Sernm. sed ibi + impulsiua: hic est finalis causa.

Causa cessante cessat effect'.

t ¶ Bios. Subdyaconos. Nic nota q̃ bis. s. tñ q̃ sunt in sacris ꝯdimbus cõstituti dat imunitas: q̃ inferioribꝰ denegat: cõpellunt q̃ eroꝯ iste z alij ẽt tutoꝯres. Sed isti pñt esse legitimi volentes: h̃ nõ testamentarij vel datiui: ẽps autẽ vel monach' nullo modo: vt. j. c. auf. in fi. et in auf. vñ hec sumitur. §. deo amabiles. col. ir.

+ Istã solutiõez sequit Bal. z doc. hic.

Jmmunitas a tutela dat tñ i sacris constitutis.

v ¶ Vel curã. Loquitur de cura furiosi vel prodigi ad quaz per. l. rij. tab. vocant agnati. vt instit. de cura. §. furiosi.

r ¶ Si quis autẽ fic fecerit. i. si declarauerit hoc infra q̃ttuoꝯ mẽses: ergo si nõ fecerit: hoc prẽindicat in alios fm pau. sed pr. Jr. z Azo. z nos con tra. z dic si gs aũt fic fecerit. i. si ita tutelã suscepertit soleniter nec enim eam aliter suscipere dz: nullũ ex hoc ꝛc. vt. j. de ercu. tu. l. volũtarie. z. j. de his qui sp̃. pub. mu. sub. l. ij. z. iij. li. r. Jtẽ nũquid susceptio vnius excusat ab

¶ Generaliter sancimꝰ oẽs viros recuredĩssimos cpos necnõ pbros seu dyaconos et subdyaconos: z pcipue monachos h̃ nõ sint clerici' immunitatẽ ipo' iure oẽs hic tutele: siue testamẽtarie: siue legitime: siue datiue: et non solũ tutele eos esse exptes: h̃ etiã cure: nõ solũ pupillos z adultoꝯ: h̃ z furiosi: z muti: z surdi: z alia rũ psonarũ qb' tutores vel curatores a veteribꝰ legibus dãtur.

¶ Eos tñ clericos et monachos hmõi hẽ bñficii sancimꝰ: q apõ sacrosctãs ecclias vel mõasteria pmanent nõ ꝑcuagãtes: neq; circa diuina mysteria deficies: cũ pter hoc ipm bñficiũ eis indulgemus: vt alijs oib' derelictis' dei oipotentis inhercãt ministerijs.

¶ Et hoc nõ soluz in veteri roma vel in hac regia ciuitate: sed in oi terra vbicũq; christianoz nomẽ colitur obtinere sancimus.

De autẽ. de ꝑcan. epi. §. amabiles. col. ir. Consti. fina.

¶ Illi qui nõ cognũt ad tutelã: si spõte recipiuntur ad ipsam debẽt voluntatẽ suam infra quattuoꝯ mẽses declarare in scriptis. h. d. Bal. vel fic. Ad legitimam tutelã volens admittitur clericus: nisi sit episcopus vel monachus. h. d. Saly.

D Esbyros dyaconos: aut subdyaconos' iure cognitõis ad tutelã vel' curã vocatos suscipe pmittimus si tã intra q̃ttuoꝯ mẽses ex q̃ vocati fuint apud iudicẽ cõpetẽtẽ i scriptis declarauerit talẽ administrationẽ. ppria volũtate suscepisse. ¶ Si ꝯ qs sic fecerit' nullũ ex h̃ iudiciũ circa alienã tutelã vel curaz patiat.

¶ Epos aũt vel mõachos tutelã alicui' subiꝰ cpsone ñ pmittimꝰ.

¶ Raptores mulierũ hic descriptarũ puniunt pena capitis: z oim bonoꝝ amissionis: et deprehẽsi in crimine pñt ab his quoꝝ interest occidi: et si aufugerit debẽt capi z remitti ad locũ delicti post. pbationes legitimas puniendi. Eadẽ pena puniunt qui eis tpe rapture auxilũ prestiterũt: sed cõsciꝯ z ministris ꝯ capite puniũtur bona nõ adimunt. Bal. vel sic. Ad mulierũ dedicatarũ raptores capite puniũtur: etiam si mulieres fuerint volentes: bonaq; eoꝝ quo ad proprietatẽ monasterio vel ecclie ipsarũ applicant: vsufructꝰ aũt ipsis mulieribꝰ debet: z in flagrãti crimine reperti a psonis hc notatis pñt occidi impune: sociãtes q̃ ipsos cõsciꝯ z ministri pena hic scripta sunt puniẽdi. h. d. Saly.

De dẽ. a. Jermo. mgro officioꝝ.

Ter. l. fi. aliter. hec lex est canõizata. xvj. qõ. j. ꝑ aliter.

ercusat ab alijs: vt alis tres tutele ercusant: vt ij sti. de ercu. tu. §. ité tria: R ñ. sic fm. p. S. tu dic suū pauilegiū ercusare eū nō susceptiōe bnius: sed per hāc susceptionē renunciatiō nō videt pri uilegiū vt dictum est.

a ¶ Baptores. Dyaconissarū. idez in qualibet muliere. A30.

b ¶ Irreuerentiā. i. cōtra deū reuerētiam. sic. ꝛ. §. de here. l. manichēos. ꝛ hī si est in. i. contra, alās ad.

c ¶ Curatorib⁹. quōdā.

d ¶ Cōuicti. §. p debēsio nē vt negare nō possint. sic ꝛ. §. vt licet vnicēsio §. iu. l. ij. §. sz ar. §. §. de iudeis. l. nullus. So. illud rare est: ritud spāle. Alc.

e ¶ Spectabilis. Nota q sunt clarissimi: q spectabiles. Accur.

f ¶ Prescriptione. omnē enim bonorē ꝛc. vt. §. vbi sc. vel cla. l. j.

g ¶ Dyaconissa cōstituta. ꝛ ita consecrata.

h ¶ Addicent. Si petantur ifra annū postea autem bz fiscus. vt in autē. c. §. si quis rapuerit.

i ¶ Plenā possessionē. §. ciuilē nō naturalē. vt. ff. de acq. pos. l. naturalēr. i pn. a30. Ellū dicūt eā nō esse fructuariā sz habere vsumfructū: vt. ff. de vsu fru. defuncta. §. fi. Tertij dicunt p hāc. l. q fructuari⁹ nullā habet possessionē. pma verior est.

k ¶ Ceteros. Preter seruos q concremant: vt. §. de rap. vir. circa finē. ꝛ q hic desunt ibi supplētur in multis. Accur.

l ¶ Capitali. Nō cñ sponliēs dicūt bōis: imo habēbūt bōa sui heredes.

Ter. §. sinautē. iste terⁿ ē singla ris ꝛ non reperit alibi fm bar. hic.

Ex. xlj.

Ex. xlij.

Ex. xlij.

Ex. xlij.

Endiadis figura.

+ Vide hodie. c. fi. cetra de pscri. lib. vj.

BAptores virginū vel viduarū vel dyaconissarū[a] q deo fuerit dedicate pessima criminum peccātes capitis supplicio plectēdos esse decernimus: qd nō solū ad iniuriā hoiz/ sz ad ipsū oipotētis dei irreuerētiaz[b] cōmittit. ¶ Qui itaq; huiusmodi crimē cōmiserint: ꝛ q eis auxiliuz tpe iuasiōis pbucrint: vbi inuēti fuerint in ipa rapina ꝛ adhuc flagrāte crimine cōprehēsi: a parētibus sctimonialiū virginū vel viduaz vel dyaconissaz aut earz cōsanguineis vel tutoribⁿ seu curatoribⁿ[c] puicti[d] interficiant. ¶ Sin aūt post cōmissum tā detestabile crimē aut potētatu raptoz se defēdere: aut fuga euadē potuerit: i hac qdē regia vrbe tā viri excelsi pfecti ptorio q̄ gloriosissimⁿ pfectⁿ vrbis. In puicijs aūt tā viri eminētissimi pfecti ptorio p illiricū et p affricā: q̄ magri imlitū p diuersas nrī orbis regiones: nec nō vir spectabilis[e] pfectⁿ egypti et vicariⁿ ꝛ pcōsules ꝛ nihilominus viri spectabiles duces: ꝛ viri clarissimi rectores puiciaz: nec nō alij cuiuslibet ordinis iudices: q in locis illis inūti fuerit: sic studiū cū magna solicitudine adhibeāt: vt eos possint cōphendere: ꝛ cōprehēsos i tali crimine post patiōes legitimas ꝛ iuꝛ cognitas: sine foꝛi pscriptione duriissimis penis afficiāt ꝛ mortⁿ cōdēnēt supplicio. ¶ Bona aūt eoꝛ si hoc cōmissum fuerit: vel in sctimonialē vginē q̄ i assisterio vel mōasterio degit siue eadē vgo dyaconissa[g] pstituta sit siue ñ: cidē mōasterio vel assisterio vbi ꝛsecrata est addicēt[h] vt ex his rebⁿ ꝛ ipa solatiū hēat qū viuit sufficiēs: et res oēs sacrosanctū assisteriū seu mōaste riū plēo hēat dñio. ¶ Sin aūt dyaconissa cuiuscunq; ciuitē sit: nullo aūt mōasterio vl assisterio pstituta ē: sz p se degit: raptoꝛis eⁿ substātia ecclie cui⁹ dyaconissa ē affignet vt ex eis facultatib⁹ ipa qdē vsū fructū (dū supest) ab eadē ecclia ꝛsecēt. Ecclia vo oēm ppcta tē ꝛ plenā possessionē earūdē rerꝛ nro hēat bñficio nemine vel iudice vel alia q̄cūq; psona B audēte ptēnere. Penas aūt q̄s pdixim⁹ (.i. mortⁿ ꝛ bonoꝛ amissiōis) constituimus nō tm̄ aduersus raptores: sz etiā ēos q bos comitati i ipsa iuasiōeꝛ rapina fuerit. ¶ Ceteros[k] aūt oēs q cōscij et ministri hmōi cris repti ꝛ puicti fuerit vl eos susceperit: vel q̄cūq; opē eis intulerit: siue masculi vel femine sint: cuiuscūq; ditionis vel gradus vl dignitatē pene tm̄mō capitali[l] subijcim⁹: vt huic pene oēs subiaceāt: siue volētib⁹ siue nolētib⁹ sctimonialib⁹ virginib⁹ seu alijs supradictis mulierib⁹ tale facinus fuerit perpetratum.

¶ Spōsus ꝛ spōsa sine arra pñt monasteriū ingredi. Item vir ꝛ vxoꝛ saluo pacto dotⁿ ꝛ donatiōis ꝛpter nuptias. hoc primo. Pater nō pōt abstrahere filiū vel filiam de monasterio: nec hac occasione eū exheredare: sed bz filⁿ vel filia hñe legitimā: ꝛ est habilis ab intestato succedere. H scdo. Nō lz iudeo hñe mācipium xpianū: nec euz impedire qui vult fieri cristian⁹. Bal. vl sic. Pōt alter ex spōsis altero inuito religionē ingredi: ꝛ soluuntur spōsalia: nec p hoc aliquā pēnā arraz patitur: q nō vidētur disoluta eius culpa sed ex iusta ꝛ legitima cā. Sil⁹ alter ex cōiugib⁹ pōt altero inuito religionē ingredi: ꝛ dissoluit matrimoniū nec per hoc aliquā pēnā patiē circa dotē vel donationē ꝓpter nuptias quasi eⁿ culpa matrimoniuz sit solutū: habet tñ ingredēs. p mortuo vel mortua: ꝛ sic vendicat sibi locū pactū vel statutū de certa parte dotis lucranda in causa mortⁿ. hoc dicit vsq; ad. §. hoc etiā cognitum. fm Pan. de cast.

Idem. a. Joan. p. p.

DE nobis auxiliū prebēte oia q̄ p honoꝛe sctē ecclie catholice ad dei placitū fieri pperuuimus[m] legibus constituere et operib⁹ adimplere desideram⁹.

¶ Et tiā qdē multa cū eius auxilio statuim⁹ q̄ ecclīastice doctrine at q̄ statui cōueniūt: i pñti vo B pia deliberatiōe duxim⁹ corrigendū qd hactenus ꝑ dei timoꝛē fiebat.

¶ Cognitū etenim nobis est: q̄ si q̄s spōsus vel sponsa post datas vel acceptas arras voluisset se diuino deputare seruitio: ꝛ a seculari ꝛuersatiōe recedere: ac sctimonialī vita viuere: ꝛ a ꝛpo in dei timoꝛe pmanere: cōpellebat vir qdē[n] ca q̄ arrarū noie dederat amittere: spōsa vo⁹ in duplū[p] id qd acceperat reddere: qd infēmā sucutudinis religiōi sat cē ꝛiū visum est.

¶ Vtū p pñsentē legēn ppetuū valiturā iubem⁹: vt si q̄s sponsus vel spōsa desiderauerit (seculi istius vitā ꝛtēnēs) in sctimoniali cōuersatiōe viuere: spōsus qdē oia q̄ arraz noie futuri cā ꝛiugij dedisset sine vlla diminutiōe recipiat: spōsa autē non duplum (sicut bactenus) sed hoc tm̄ sponso restituat qd arrarū acceperat noie: ꝛ nihil amplius cōpellatur reddere: nisi quod probata fuerit accepisse[q].

¶ Mā ꝛ maritis[r] ꝛ vxoꝛib⁹ q̄ seculo renūciāt iā anteriozē lege[s] a nobis puisum est: vt siue maritus siue vxoꝛ religionis cā a ꝛiugio recesserit: ꝛ solitariā vitā elegerit: vnusq̄sq; coꝛ res suas accipiat: q̄s vel p dote vel aī nuptias donatiōe pstiterat: et B tm̄mō lucri noie ꝛsecēt ab eo q solitariā vitā elegerit: qd debuit legitime[t] vel ex pacto ꝓpter casum mortis exigere.

¶ Filiusfamilias inuito patre potest clericari et monachari: et retinet ius succedēdi et testamento vel ab intestato: nec ob hoc potest reputari ingratus. b. d. Saly.

¶ Hoc etiam cognitum nobis correctione nostra diuinum esse iudicamus: vt si quis in parentum potestate

uent apud ecclesiam.

¶ Visita. ¶ Las. Tria dicit. Primo precipit q̄ nullus iude⁹: hereticus vl pagan⁹ habeat seruū christianū: ꝛ si habeat: ille seru⁹ catholicus fit liber. Scdo q̄ si oñs post ea fuerit ꝛuersus nihilominus seruus quōdam remanet liber. Ultimo q̄ faciāt iudices hec seruari sub pena. Auia.

m ¶ Properauim⁹. In animo.

n ¶ Vir qdē. Sctimonialem eligēs vitam. A30.

o ¶ Sponsa vero. §. secuło renuncians.

p ¶ Duplū. i. duplicatū.

q ¶ Accepisse. idē est q̄ q̄libet alia legitima causa dirimat spōsalia. vt. §. de spō. l. fi. §. his §. quoq;.

r ¶ Et maritis. In spōso ꝛ sponsa aliqua sunt in nouata: in maritis autē non. nam pro quia.

s ¶ Lege. §. greca. nō aūt dicit q̄ illā q̄ est i aut. e. §. spōsalib⁹. et. §. fi vo cōstāte. col. ir. q̄ h dēt dicit: q̄ illā post istā posuit.

t ¶ Legitime. i. legitimo pacto. ꝛ est ibi figura endiadis vt ibi: pateris libabāt et auro. i. pateris aureis. nā pact⁹ erat vir si prededecederet mulier se lucrari mediā dotem: et vxoꝛ si prededeceret vir mediā donationē aī nuptias: vel ppt nuptias. Vel dic legitime. i. cū vir laboꝛat in opia ꝛ m̄ minū sit fine note: nā tunc si p memoriaī vxoꝛ locuples: vl ēs vir: ꝛ vxoꝛ fuerit pestes laboꝛat in opia: ēxistētib⁹ trib⁹ filijs vel pauciorib⁹: suspites succedēt i ārtā. vt. §. vñ vir et vxoꝛ. aut. pterea. Vl po ne mulierē feciſse pactuz de lucrāda dimidia dotatiōe. ppt nūptias: vir de lucrāda tertia parte dotis: dz eñ reducī ma/ ius pactū ad minus: vt fiat legitimū: vt. §. de donā. aī nup. l. cuz mlte. §. pc. Item qd si ambo ingredianⁿ: R ñ. neuⁿ lucrāt. vt i aut. e. §. fi vo cōstāte. i fi. §. Sed qd si volūt ēr ꝛsensu diuertere: et sic remanere: R ñ. non pñt: nisi castitatē cōcupi

scētia. vt in aut. vt li. ma. ⁊ a. §. qz vo ⁊ er cõsensu. col. viij. Itē no. h res nũciãte sclo bñ. p mortuo. vt i aut. de nup. §. distrabunt. col. iiij. Sed ar. §. ff. de vcr. obli. er ca pte. §. i insulã. Item no. q̃ h est vcr: si alter vult q̃ alij intret: als §. vt in aut. q̃ est. §. de repu. l. si cõstãte. ⁊ aut. hodie. et in decre. nõ est p̃ sibi vt volũt diuertere er cõsensu nisi cassitatis cõcupiscẽtia. vt i autẽ. vt li. ma. et auic. §. quia vero et er consensu. Accur. ⁊

+ Adde q̃ de iure canonico mistrimonio nõ dux cõsũma to põt alter cõiugũ alterio iuito religione ingredi. ⁊ licitũ ẽ i seco manẽti alẽi se copulare. c. n. 7. c. et publico. extra de puer. pug.

¶ Absolut'. Per emãcipationem puta.

b ¶ Quasi ingratus. Ob hoc ipm q̃ intrauit monasteriũ et heredari nõ dz vt h. ⁊ in aut. c. §. nullam. ⁊. §. interdicimꝰ aũt parẽtib⁹. Sed qd si ante ingressum ignorauit dimissãm cõmisit: Videtur q̃ nõ possit erheredari: q̃ talis ingressus oẽm macũlã abstergit vt in aut. de monachis. i pn. col. i. Vel intelligẽ illõ de peccatis de qb⁹ satisfacere deo põt in mõasterio cõsiturꝰ: §. i nouella videt dici q̃ ingratitudo purgẽt p̃ pitoriũ. ‡ Itẽ quõ vonet h filiusfamilias. nã voto nõ dz obligari. vt. ff. de polt. l. si qs rẽ. §. voto. q̃ est §. sed hic cõtigit. vel hic scipsum: ibi ad aliquid dandum.

‡ Hoc ẽ ex ffisu i. c. nõ licet. xix. q. iij. qd aũt in irregularitate: vide glo. fi. l. c. in extra de apostata.

c ¶ Quartaz, q̃ est hodie tricesimꝰ semis: vt. §. de inof. testa. auc. nouissima.

d ¶ Parẽtũ. Sz an certeris agnatis vl cognatis succedere põt: videt q̃ non: q̃ cõz cognatio est in celis: nõ in terris: vt i aut. quõ opo. mo. q̃. nõ ingredictur. col. i. §. dico §: et q̃ dz nõ habẽt cognationẽ in terra: verũ est vt ea occasione erẽcant monasteria ad col/loquẽdũ: cognationẽ trãnneram naturalẽ retinent. vt. §. de codicilli. l. fi. et. ff. de reg. iur. l. iura. Sic ⁊ nota q̃ nõ nocet mutatio status ad cause dẽdũ vt. ff. vñ liberi. l. fi.

d Deredes. Filij.

e ¶ Pertiere. Vt i autẽ. c. de san. epis. §. si monachus. ⁊ h vt tenent ingressus. als si erẽ p̃ssus nõ vaset nec valet tacitũ. i. rẽ: translatio. vt. ff. de seruiruſti. p̃dio. itẽ sic. §. q̃ habet hanstum. in fi. §.

f Ter. §. bis ita. 2001. cũ §. §. ⁊ se. c. i. ti. ⁊. c. iudei. extra de iudeis.

g Dis. Versus est iste.

h Tenoẽ. greca: legũ vt. §. ne cripianũ mã. l. i.

i Eripiantur. Vt. §. de bere. l. manichaeos. in fi. Sz videt h §. Paulus q̃ dixit: fui subditus ẽtore dñis vñis: non tñ bonis ⁊ modestis: sed ẽt discol. Sz illud intellũdũ dũ fui sunt: nõ aũt. phibet cos fieri liberos p. l. i stam. et sic postea nõ essent fui.

k ¶ Seducere. Argu. contra. in anten. vt nulli iudi. §. adulteram. col. ir. vbi vir recuperat vxorem.

l ¶ Eternitas. i. nos qui sumus eterni.

m Lontinna tio. ¶ Shauiter. i. stanuiter. ignauiter. i. strihit.

¶ De episcopali audiẽtia. ¶ Supra de priuilegijs ⁊ officijs clericorum: nunc de iurisdictione episcopi quam habet in audientia causarũ et similibus ponit ⁊c. Also.

n ¶ De epali audiẽtia. Ac si dicat de iurisdictione episcopi.

o ¶ Curamꝰ. i. reuerendam solicitudinem episcopi.

¶ Egociatores. i. mercatores. subaudi etiã si qui ⁊c. ⁊ dic no strã sez principis. Solebant enim negociatores qdã christianos captos ab hostibus redimere: ⁊ erigebant vltra id quod dabãt. Sed hodie nihil preter precium vl operã quinqnẽnalẽ debent erigere. vt. §. de postli. reuer. l. fi. ⁊ hoc vt fiat: christiani epi promideant qbus verus cult' ⁊c. ⁊ supple. Itẽ prouideant adiuna re ⁊c. Vl lege sine suppletione: sic ergo statuitur hic penis graui simis subiacebit.

¶ Nec igitur omnia que pictatis intuitu nostra sanxit eternitas[l]: oẽs iudices ⁊ religiosissimi antistites: siue africanꝰ vel occidentalis: siue quã maxime hmõi vitia frequentari cognouimus: siue aliarũ p̃uinciarũ rectores gnauiter[m] ⁊ studiosissime obseruare procurent.

¶ Nam contẽptores huius legis non solũ pecuniaria mulcta: sed et capitis supplicio ferientur.

¶ De episcopali audiẽtia ⁊ diuersis capitulis q̃ ad ius curãdũ et reuerentiam pertinent pontificalem. Titulus. vij.

¶ Prohibetur hominum mercatura et questus ex ca. b. d. fm vnã lec. fm aliã. b. d. In qualibet mercatura debet seruari modus in precio: et hoc debet per episcopum tarari. Bal. vel sic. Ad curã episcopoꝝ pertinet ne redimẽtes captiuos ab hostibus plus ab eis erigant q̃ p̃ eis soluerint hoc dicit fm vnam lectn. Et fm aliam lectũrã. hoc dicit q̃ ad curam episcoporum pertinet q̃ tẽpore charitatis victualia vendant pro iusto foro ne pauperes fame pareant. b. d. Hau. de cast.

¶ Imperatores Valẽtinia. ⁊ Valẽ. aa. ad Julianũ comitem oriẽtis. Lex. j.

Egociatores[p] si qui ad domus nostram pertinent: ne cõmodũ mercandi videãtur excedere: christianꝰ qbus verus cultus est adiuuare pauperes ⁊ positos in necessitate: prouideant episcopi.

¶ Clericus ante diffinitiuã sententiã frustratorie appellans punitur in qnqnginta libris argenti: que pena non applicatur fisco: sed debet pauperibus erogari. b. d. Bal. Saly. ⁊ Hau. de castro.

¶ Idẽ. aa. ad Olau. p. p. Lex. ij.

Si clericus[q] ante diffinitiuã sniam frustratorie dilationis causã ad appellationis auxilũ suo laucerit: mulctã[r]. l. liberarũ argẽti quã extra hmõi appellatores sanctio[s] gnalis iponit cogat appellare fm legẽm ante sniam diffinitiuã vt hic. ⁊. §. quoz ap. l. anteniſi in casibus. vt. ff. de appel. recit. l. ij. Sed aliud fm canones. vt. xj. q. j. c. quicũq. ⁊ ex de ap. cum sit romana. Accur.

v ¶ Mulctã. improprie ponit. vt. ff. de vb. sig. l. si q̃ pena. ⁊. l. aliud. §. j.

p ¶ Sanctio. Que est. §. quo. ap. non reci. l. ab executione in fi.

Expendere.

+ Adde q̃ de iure canonico mistrimonio nõ dux cõsũma to põt alter cõiugũ alterio iuito religione ingredi. ⁊ licitũ ẽ i seco manẽti alẽi se copulare. c. n. 7. c. et publico. extra de puer. pug.

‡ Hoc ẽ ex ffisu i. c. nõ licet. xix. q. iij. qd aũt in irregularitate: vide glo. fi. l. c. in extra de apostata.

d Mercandis rebus an possit modus institui.

d Adhãc' an agnatꝰ vel cognatꝰ succedere possit.

Ter. §. bis ita. 2001. cũ §. §. ⁊ se. c. i. ti. ⁊. c. iudei. extra de iudeis.

Dines plꝰ obligat q̃ pauper.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2011

a ¶ Expendere. Id est soluere. vt. j.
b ¶ Hanc. Scilicet penam.
c ¶ Erogari. Spāle est h. als fisco. vt. j. de mō mulc. l. mulctar. Et no. circa hāc. l. fm. B. qn alī lit. qtest. loc. ē recusatiōi. vt. j. de iudi. aptissīmi. In medio nō ē loc. remediō fm. ll. vt. j. de sen. ꝛ iter. om. iu. l. fi. ꝛ in pal. Laptissimi. ꝛ hī fi. locus est appellatiōi: vt. j. d ap. l. eos. Et dic erogari ꝛ fic fac ad ri.

Recusatō debet ppo ni ante litē cōtestatā.

Qmo. ¶ Casus. Dieb' paschalibus ꝓnuentipatoꝛ pmittere ꝛ carceratos stare ex q̄ mādat alīs iudicib' faciēdū. p. l. istā: etiā sine alio speciali mandato. Scēdo ercipit q̄ sdā i maximis crib' ꝓhibitus q̄ stabūt sp intra carceres. Tertio dic q̄ etiā illi q dēt stare ex carceres: ita demū stēt si illa crimina cōmiserint nisi semel.
d ¶ Deinceps. s. iuder.
e ¶ Affat'. i. rōnsiones vel rescripta q̄ tarde dam' q̄ncp cū sum' alīs ꝛ attēti vt i aut. ō ap. §. j. col. iij.
f ¶ Cōsueum'. Nō intuitu pſone vel spāli ꝓogatiua: q̄ tūc nō egreditur pſonā: vt istīt. de iur. na. §. sed ꝛ q̄ ōncipi. Inspicit q̄ d ōncipi. Vnde. d. de pi. ac. l. vel vnuersoꝛ. et de fē. l. pīsides. ꝛ. j. de fer. l. puiciaꝛ. et. ff. q̄ cū eo. l. fi. ꝛ de. j. si fu' pluriū. §. fi. Sed arg. §. ff. de re. eo. l. j. §. fi defunctus.
g ¶ Paschalis. Qui sc̄z dies dicit p. vij. dies ante. ꝛ per. vij. post. vt. j. de fer. l. omnes. tj.
h ¶ Sz ab his. que dicta sunt. s. ꝓtori. ri.
i ¶ Secernunus. i. ercipimus.

Sacrileg' q̄ dicit.

k ¶ Sacrilego. sacrileg' est ille qui sacrum furripuit: fue de loco sacro sine non: vt. ff. ad. l. iul. pec. l. sacrilegi.
l ¶ Stupri. q̄ dīa sit iter hec tria. bēs. ff. ad. l. iul. de adul. l. Stupri. p tōtā legē. ꝛ. l. fi adulterium.
m ¶ Adulteriolatoꝛ. q. p eodē ponūt hec duo. cū. §. dixit de adultero.
n ¶ Parricida. qui occidit patrēv' aliq̄ de parentib' suis ꝛ ex linea ascendenti vel descendenti.
o ¶ De ōnō. i. a dīo.
p ¶ Nō dz. nā frustra ī uocat aliq̄ d q̄ cū cōmisit: vt bic. ꝛ. ff. de mino. auri liū. i. ti. ff. ō ri. nup. l. filio.
q ¶ Signominiosaꝛ. ꝛ i aut. vt li. ma. ꝛ ani. §. q. vō ita cōperiūt. col. viij.
r ¶ Concludimus. Scz alīs quibus permisimus.
s ¶ Crimina. Scilicet minora.
t ¶ Commissa. Id est delicti cōmissi.
r ¶ Cōsuetudini. Iſto. q. d ue vices faciūt ꝓsuetudinē. Sz sz ex decā pos. ꝛ ppric. cū ecclia sutrina. ibi nec ex eo q̄ clici afficiēti ꝛc. Sol. hic in criminalib'. + als nō inducūt ꝓsuetudinē nisi p scriptio incideret: vt ibi. vt. nō. delicta iterata plu punīri. sic. ꝛ. ff. de iure pa. l. j. ꝛ. ff. de p. l. aut damnū. §. q̄ui sq̄nis. ꝛ. j. ad. l. iul. de vi. l. seruos. §. fi. ꝛ. j. de ser. fu. gcūq̄. ꝛ argu. j. ad vel. l. j. si mulier. tj. ꝛ de bo. que libe. l. fi. §. vbi autem pueri lis. ꝛ. ff. de lega. j. fideicōmissa. §. fi. qui sc̄z decē. ꝛ in aut. de defensō. ciui.

+ Concor. xxv. q. ii. ca. ita nos. i. pn. de peni. dis. ij. c. sicut tribus. facit. c. venerabile. in gl. super ꝓbo ex suc.

expendere[a]. Nāc[b] autē non fisco nostro volum[c] accedere: sed pauperibus fideliter erogari[c].

In diebus paschalibus non debēt captiui m carcere detineri: nisi detineant pro crimine enormi: vel nisi sint delinquere assueti. Bal. ꝛ Pau. de cast.

Impa. Gati. Ualc. Thc. ꝛ Archa. aaaa. Ad copto. p. p. Lex. iij.

Qmo deinceps[d] fortassis affat[e] nīc penitentis expectet. Et requirit iudices q̄ō idulgere cōsuetum[f]. Ubi primū dies paschalis[g] extiterit: nullū teneat carcer inclusus: oīm vincula dissoluant. ¶ Sz[h] ab his secernun[i] cos a q̄ tarde dam' q̄ncp cū sum' alīs ꝛ attēti vt i aut. ō ap. §. j. col. iij.

f ¶ Cōsueum'. Nō intuitu pſone vel spāli ꝓogatiua: q̄ tūc nō egreditur pſonā: vt istīt. de iur. na. §. sed ꝛ q̄ ōncipi. Inspicit q̄ d ōncipi. Vnde. d. de pi. ac. l. vel vnuersoꝛ. et de fē. l. pīsides. ꝛ. j. de fer. l. puiciaꝛ. et. ff. q̄ cū eo. l. fi. ꝛ de. j. si fu' pluriū. §. fi. Sed arg. §. ff. de re. eo. l. j. §. fi defunctus.

Cōsuetudini. Iſto. q. d ue vices faciūt ꝓsuetudinē. Sz sz ex decā pos. ꝛ ppric. cū ecclia sutrina. ibi nec ex eo q̄ clici afficiēti ꝛc. Sol. hic in criminalib'. + als nō inducūt ꝓsuetudinē nisi p scriptio incideret: vt ibi. vt. nō. delicta iterata plu punīri. sic. ꝛ. ff. de iure pa. l. j. ꝛ. ff. de p. l. aut damnū. §. q̄ui sq̄nis. ꝛ. j. ad. l. iul. de vi. l. seruos. §. fi. ꝛ. j. de ser. fu. gcūq̄. ꝛ argu. j. ad vel. l. j. si mulier. tj. ꝛ de bo. que libe. l. fi. §. vbi autem pueri lis. ꝛ. ff. de lega. j. fideicōmissa. §. fi. qui sc̄z decē. ꝛ in aut. de defensō. ciui.

Impa. Gati. Ualc. Thc. ꝛ Archa. aaaa. Ad copto. p. p. Lex. iij.

Qmo deinceps[d] fortassis affat[e] nīc penitentis expectet. Et requirit iudices q̄ō idulgere cōsuetum[f]. Ubi primū dies paschalis[g] extiterit: nullū teneat carcer inclusus: oīm vincula dissoluant. ¶ Sz[h] ab his secernun[i] cos a q̄ tarde dam' q̄ncp cū sum' alīs ꝛ attēti vt i aut. ō ap. §. j. col. iij.

f ¶ Habitu. i. non portent pestes monachorum. Alecur.
g ¶ Deo dedicatę sunt. ꝛ hoc ad curā ēpi pertinet. et est generalio: hodie hec prohibitio. vt in aut. eo. §. fi. col. ix.

Archeprbiterōtes. i. archiprbi. ꝛ. ab archos q̄ d ēpnceps: ꝛ gerōta sēnex q̄ si maiores ꝛ seniores sacerdotes q̄ sunt archipbri. Alij dicūt. i. archiepi. Vel dic. i. maiores sacerdotes. Ac.

Ruffi. prefec. preto. Lex. v.

Qmo[j] vt q̄ ludibrio corpis sui questū faciunt publico habitu[k] earum virginū quę deo[l] dedicate sunt nō vtantur.

Ad condēnatos oꝛ mitti pbr̄ ad audiēdū penitēciālē coꝛ cōfessionē. Bal. vel sic. Senores pbri ad cōfessiones audiendas debent deputari. h. d. Saly. Adde q̄ cōfessio ista in pnia nō pbaret in iudicio: q: confitētur tanq̄ deo non tanq̄ hoi: vt ex de offi. oꝛ. c. si sacerdos. h. d. Bal.

a ¶ Expendere. Id est soluere. vt. j.
b ¶ Hanc. Scilicet penam.
c ¶ Erogari. Spāle est h. als fisco. vt. j. de mō mulc. l. mulctar. Et no. circa hāc. l. fm. B. qn alī lit. qtest. loc. ē recusatiōi. vt. j. de iudi. aptissīmi. Jn medio nō ē loc. remediō fm. ll. vt. j. de sen. ꝛ iter. om. iu. l. fi. ꝛ in pal. Laptissimi. ꝛ hī fi. locus est appellatiōi: vt. j. d ap. l. eos. Et dic erogari ꝛ fic fac ad ri.

Recusatō debet ppo ni ante litē cōtestatā.

d ¶ Deinceps. s. iuder.
e ¶ Affat'. i. rōnsiones vel rescripta q̄ tarde dam' q̄ncp cū sum' alīs ꝛ attēti vt i aut. ō ap. §. j. col. iij.
f ¶ Cōsueum'. Nō intuitu pſone vel spāli ꝓogatiua: q̄ tūc nō egreditur pſonā: vt istīt. de iur. na. §. sed ꝛ q̄ ōncipi. Inspicit q̄ d ōncipi. Vnde. d. de pi. ac. l. vel vnuersoꝛ. et de fē. l. pīsides. ꝛ. j. de fer. l. puiciaꝛ. et. ff. q̄ cū eo. l. fi. ꝛ de. j. si fu' pluriū. §. fi. Sed arg. §. ff. de re. eo. l. j. §. fi defunctus.
g ¶ Paschalis. Qui sc̄z dies dicit p. vij. dies ante. ꝛ per. vij. post. vt. j. de fer. l. omnes. tj.
h ¶ Sz ab his. que dicta sunt. s. ꝓtori. ri.
i ¶ Secernunus. i. ercipimus.

Sacrileg' q̄ dicit.

k ¶ Sacrilego. sacrileg' est ille qui sacrum furripuit: fue de loco sacro sine non: vt. ff. ad. l. iul. pec. l. sacrilegi.
l ¶ Stupri. q̄ dīa sit iter hec tria. bēs. ff. ad. l. iul. de adul. l. Stupri. p tōtā legē. ꝛ. l. fi adulterium.
m ¶ Adulteriolatoꝛ. q. p eodē ponūt hec duo. cū. §. dixit de adultero.
n ¶ Parricida. qui occidit patrēv' aliq̄ de parentib' suis ꝛ ex linea ascendenti vel descendenti.
o ¶ De ōnō. i. a dīo.
p ¶ Nō dz. nā frustra ī uocat aliq̄ d q̄ cū cōmisit: vt bic. ꝛ. ff. de mino. auri liū. i. ti. ff. ō ri. nup. l. filio.
q ¶ Signominiosaꝛ. ꝛ i aut. vt li. ma. ꝛ ani. §. q. vō ita cōperiūt. col. viij.
r ¶ Concludimus. Sc̄z alīs quibus permisimus.
s ¶ Crimina. Scilicet minora.
t ¶ Commissa. Id est delicti cōmissi.

Sinodite q̄ dicūtur.

Clericę q̄ ęs a iudice fecerit puniturt.

Qmo[j] vt q̄ ludibrio corpis sui questū faciunt publico habitu[k] earum virginū quę deo[l] dedicate sunt nō vtantur.

Ad condēnatos oꝛ mitti pbr̄ ad audiēdū penitēciālē coꝛ cōfessionē. Bal. vel sic. Senores pbri ad cōfessiones audiendas debent deputari. h. d. Saly. Adde q̄ cōfessio ista in pnia nō pbaret in iudicio: q: confitētur tanq̄ deo non tanq̄ hoi: vt ex de offi. oꝛ. c. si sacerdos. h. d. Bal.

Impa. Arch. ꝛ Ido. cma. p. p.

Archeprbiterōtes[j] et diocete[k] ergasiotanoꝛuꝫ[b]: nō nisi xpiani dirigāt[c]: q̄ d[d] offisi tuū solicit[e] obseruet exculpis[f].

Dānatos ad suppliciū nēo pōt erimere: sz si tpa suffragant appellādi arbitriū nō denegatur. Bal. vl sic. Dānatos ad mortē nemo pōt cōtinere de manibus familie. als puniunt etiā si sint clerici qui hoc faciāt: nō solū per indicē cui' iurisditio est offensa: sz etiā per ēpm coꝛ: pōt tñ qlibet appellare. p talib' ꝛ hoc nō ipediꝛ re executionē fieri. h. d. fm Pau. de cast.

Impa. Arch. ꝛ Ido. Ruffi. p. p.

Dictos[g] suppli cio ꝛ. p criminū inanitate dānatos nulli clericoꝛ vel monachoꝛ coꝛ (ctiā q̄s sinoditas vocat) p vim atq̄ p vsurpationē vēdicare[i] liceat ac tenere: sz reos ad locū pene sub[k] pseciūtōe pgētes[l] nullus teneat aut defendat. Sz sciat se cognitoꝛ. xxx. libraꝛ auri mulcta: ꝛ pmates[m] officij capitali cē pena feriēdos: nisi vsurpatio ista aut ptin' vindicet[n] aut si tanta clericoꝛ aut monachoꝛ audacia est vt bellū poti' q̄ iudicij cē futuꝛ estimet: ad clemēcia nr̄aꝫ cōmissa referant: vt nr̄o arbitrio moꝛ seueriore vl tio pcedat. ¶ Ad cpoꝛ sane culpā vt cetera redundabit[o] si qd' fortē i ea pte regiōis i q̄ ipi[p] pplos xpianę religiōis doctrine ī inuatiōe moderāt: ex his q̄ fieri hac lege prohibuimus a monachis perpetratū esse cognoueriut nec vindicaueriut. ¶ Quib[q] in causa criminali humanitatis consideratione (si[r] tēpora suffragantur) interponende puocationis copiā non denegamus.

Diocete. i. ergasiotanoꝛ. ergasiotanoꝛ. i. opa. siotanoꝛ. i. metalla. h. d. coꝛ q̄ dānati erāt ī metalla q̄ ptiam erāt.

Dirigant. vt eis cōsiteant pctā: ꝛ ist illis spēntentiam indulgeant.

Quod officiū tuū. o tu pfecte pretoꝛ cui missa fuit hec ler.

Solicitis. nam debes mittere oībus epis qui sunt sub tua dyoceſi. vt hec obseruent.

Exculpis. i. vigilijs.

Dictos. ¶ Casus. Quidā religiosi pvim auferebāt dānatos pū ducebātur ad furcas: q̄ hic prohibetur. Secūdo q: iuder ciuilis punitur nisi ipe punierit dictos religiosos: q̄ si non pōt referat ad pnci pē. Tertio q̄ epi debent corrigere suos clicos ne talia faciant. als coꝛ est periculū. Quarto q̄ tā dānati q̄ alij. p eis posint appellare infra tpis legitimū: olim biduū vl tridnū. hodie. x. dierū.

Dictos. i. deditos vel deputatos: vel cōdēnatos: vel iudicatos vt dānentur ad moꝛtem.

Eorum. repete nulli. et dic sinoditas. i. q̄ pręsunt sinodis: vel congregationib' pręlati.

Vēdicare. i. auēte sua.

Sub pseciūtōe. ideo dic persecutiōe. q: cū tales ducantur ad suppliciū multi seqūtur eos maxime praui.

Pergentes. Et ideo q: cum pergūt qlibet debet eos verberare.

Primates. i. maioꝛes officiales curie. Alecur.

Vindicet. no. clericū puniri a iudice cīmli cessante primlegio fori. ppt crimnis enormitatē: vt et. j. vbi sc. vel cla. l. j. et B cum punitur i patrimonio suo. Jn persona aut

Clericę q̄ ęs a iudice fecerit puniturt.

Qmo[j] vt q̄ ludibrio corpis sui questū faciunt publico habitu[k] earum virginū quę deo[l] dedicate sunt nō vtantur.

Ad condēnatos oꝛ mitti pbr̄ ad audiēdū penitēciālē coꝛ cōfessionē. Bal. vel sic. Senores pbri ad cōfessiones audiendas debent deputari. h. d. Saly. Adde q̄ cōfessio ista in pnia nō pbaret in iudicio: q: confitētur tanq̄ deo non tanq̄ hoi: vt ex de offi. oꝛ. c. si sacerdos. h. d. Bal.

Impa. Arch. ꝛ Ido. cma. p. p.

Archeprbiterōtes[j] et diocete[k] ergasiotanoꝛuꝫ[b]: nō nisi xpiani dirigāt[c]: q̄ d[d] offisi tuū solicit[e] obseruet exculpis[f].

Dānatos ad suppliciū nēo pōt erimere: sz si tpa suffragant appellādi arbitriū nō denegatur. Bal. vl sic. Dānatos ad mortē nemo pōt cōtinere de manibus familie. als puniunt etiā si sint clerici qui hoc faciāt: nō solū per indicē cui' iurisditio est offensa: sz etiā per ēpm coꝛ: pōt tñ qlibet appellare. p talib' ꝛ hoc nō ipediꝛ re executionē fieri. h. d. fm Pau. de cast.

Impa. Arch. ꝛ Ido. Ruffi. p. p.

Dictos[g] suppli cio ꝛ. p criminū inanitate dānatos nulli clericoꝛ vel monachoꝛ coꝛ (ctiā q̄s sinoditas vocat) p vim atq̄ p vsurpationē vēdicare[i] liceat ac tenere: sz reos ad locū pene sub[k] pseciūtōe pgētes[l] nullus teneat aut defendat. Sz sciat se cognitoꝛ. xxx. libraꝛ auri mulcta: ꝛ pmates[m] officij capitali cē pena feriēdos: nisi vsurpatio ista aut ptin' vindicet[n] aut si tanta clericoꝛ aut monachoꝛ audacia est vt bellū poti' q̄ iudicij cē futuꝛ estimet: ad clemēcia nr̄aꝫ cōmissa referant: vt nr̄o arbitrio moꝛ seueriore vl tio pcedat. ¶ Ad cpoꝛ sane culpā vt cetera redundabit[o] si qd' fortē i ea pte regiōis i q̄ ipi[p] pplos xpianę religiōis doctrine ī inuatiōe moderāt: ex his q̄ fieri hac lege prohibuimus a monachis perpetratū esse cognoueriut nec vindicaueriut. ¶ Quib[q] in causa criminali humanitatis consideratione (si[r] tēpora suffragantur) interponende puocationis copiā non denegamus.

Diocete. i. ergasiotanoꝛ. ergasiotanoꝛ. i. opa. siotanoꝛ. i. metalla. h. d. coꝛ q̄ dānati erāt ī metalla q̄ ptiam erāt.

Dirigant. vt eis cōsiteant pctā: ꝛ ist illis spēntentiam indulgeant.

Quod officiū tuū. o tu pfecte pretoꝛ cui missa fuit hec ler.

Solicitis. nam debes mittere oībus epis qui sunt sub tua dyoceſi. vt hec obseruent.

Exculpis. i. vigilijs.

Dictos. ¶ Casus. Quidā religiosi pvim auferebāt dānatos pū ducebātur ad furcas: q̄ hic prohibetur. Secūdo q: iuder ciuilis punitur nisi ipe punierit dictos religiosos: q̄ si non pōt referat ad pnci pē. Tertio q̄ epi debent corrigere suos clicos ne talia faciant. als coꝛ est periculū. Quarto q̄ tā dānati q̄ alij. p eis posint appellare infra tpis legitimū: olim biduū vl tridnū. hodie. x. dierū.

Eorum. repete nulli. et dic sinoditas. i. q̄ pręsunt sinodis: vel congregationib' pręlati.

Vēdicare. i. auēte sua.

Sub pseciūtōe. ideo dic persecutiōe. q: cū tales ducantur ad suppliciū multi seqūtur eos maxime praui.

Pergentes. Et ideo q: cum pergūt qlibet debet eos verberare.

Primates. i. maioꝛes officiales curie. Alecur.

Vindicet. no. clericū puniri a iudice cīmli cessante primlegio fori. ppt crimnis enormitatē: vt et. j. vbi sc. vel cla. l. j. et B cum punitur i patrimonio suo. Jn persona aut

Clericę q̄ ęs a iudice fecerit puniturt.

Qmo[j] vt q̄ ludibrio corpis sui questū faciunt publico habitu[k] earum virginū quę deo[l] dedicate sunt nō vtantur.

Ad condēnatos oꝛ mitti pbr̄ ad audiēdū penitēciālē coꝛ cōfessionē. Bal. vel sic. Senores pbri ad cōfessiones audiendas debent deputari. h. d. Saly. Adde q̄ cōfessio ista in pnia nō pbaret in iudicio: q: confitētur tanq̄ deo non tanq̄ hoi: vt ex de offi. oꝛ. c. si sacerdos. h. d. Bal.

Impa. Arch. ꝛ Ido. cma. p. p.

Archeprbiterōtes[j] et diocete[k] ergasiotanoꝛuꝫ[b]: nō nisi xpiani dirigāt[c]: q̄ d[d] offisi tuū solicit[e] obseruet exculpis[f].

Dānatos ad suppliciū nēo pōt erimere: sz si tpa suffragant appellādi arbitriū nō denegatur. Bal. vl sic. Dānatos ad mortē nemo pōt cōtinere de manibus familie. als puniunt etiā si sint clerici qui hoc faciāt: nō solū per indicē cui' iurisditio est offensa: sz etiā per ēpm coꝛ: pōt tñ qlibet appellare. p talib' ꝛ hoc nō ipediꝛ re executionē fieri. h. d. fm Pau. de cast.

Impa. Arch. ꝛ Ido. Ruffi. p. p.

Dictos[g] suppli cio ꝛ. p criminū inanitate dānatos nulli clericoꝛ vel monachoꝛ coꝛ (ctiā q̄s sinoditas vocat) p vim atq̄ p vsurpationē vēdicare[i] liceat ac tenere: sz reos ad locū pene sub[k] pseciūtōe pgētes[l] nullus teneat aut defendat. Sz sciat se cognitoꝛ. xxx. libraꝛ auri mulcta: ꝛ pmates[m] officij capitali cē pena feriēdos: nisi vsurpatio ista aut ptin' vindicet[n] aut si tanta clericoꝛ aut monachoꝛ audacia est vt bellū poti' q̄ iudicij cē futuꝛ estimet: ad clemēcia nr̄aꝫ cōmissa referant: vt nr̄o arbitrio moꝛ seueriore vl tio pcedat. ¶ Ad cpoꝛ sane culpā vt cetera redundabit[o] si qd' fortē i ea pte regiōis i q̄ ipi[p] pplos xpianę religiōis doctrine ī inuatiōe moderāt: ex his q̄ fieri hac lege prohibuimus a monachis perpetratū esse cognoueriut nec vindicaueriut. ¶ Quib[q] in causa criminali humanitatis consideratione (si[r] tēpora suffragantur) interponende puocationis copiā non denegamus.

Diocete. i. ergasiotanoꝛ. ergasiotanoꝛ. i. opa. siotanoꝛ. i. metalla. h. d. coꝛ q̄ dānati erāt ī metalla q̄ ptiam erāt.

Dirigant. vt eis cōsiteant pctā: ꝛ ist illis spēntentiam indulgeant.

Quod officiū tuū. o tu pfecte pretoꝛ cui missa fuit hec ler.

Solicitis. nam debes mittere oībus epis qui sunt sub tua dyoceſi. vt hec obseruent.

Exculpis. i. vigilijs.

Dictos. ¶ Casus. Quidā religiosi pvim auferebāt dānatos pū ducebātur ad furcas: q̄ hic prohibetur. Secūdo q: iuder ciuilis punitur nisi ipe punierit dictos religiosos: q̄ si non pōt referat ad pnci pē. Tertio q̄ epi debent corrigere suos clicos ne talia faciant. als coꝛ est periculū. Quarto q̄ tā dānati q̄ alij. p eis posint appellare infra tpis legitimū: olim biduū vl tridnū. hodie. x. dierū.

Eorum. repete nulli. et dic sinoditas. i. q̄ pręsunt sinodis: vel congregationib' pręlati.

Vēdicare. i. auēte sua.

Sub pseciūtōe. ideo dic persecutiōe. q: cū tales ducantur ad suppliciū multi seqūtur eos maxime praui.

Pergentes. Et ideo q: cum pergūt qlibet debet eos verberare.

Primates. i. maioꝛes officiales curie. Alecur.

Vindicet. no. clericū puniri a iudice cīmli cessante primlegio fori. ppt crimnis enormitatē: vt et. j. vbi sc. vel cla. l. j. et B cum punitur i patrimonio suo. Jn persona aut

a Si qui. Scilicet non subditi eius iurisditioni: als in eũ compromittere nõ possunt: vt.ff. de arbi. sed si in seruũ.¶ Item ponit quidã q̃ sunt laici. nã clerici non pñt declinare iurisditionẽ sui epi: vt arg. in aut. de sanc. epis. §. economos aũt. in §. col. iij. ¶ Et hoc dicunt etiam quidã decretiste: sed nõ potest probari per legẽ vel canonẽ aliquẽ. q. xiii. §. economos. loquitur in speciali casu reddẽde rationis: sed fm Lotb. & fm hec iura eps nullam habebat iurisditionem. vt. §. titu. j. cũ clericis. & l. omnes q. et. l. iubemus. §. fi. + Et sic fm eũ non est necesse predicta sic exponi: sed nõ videt bene dirisse q̃ etiã fm iura ciuilia habebat iurisditionẽ. J. c. l. episcopale.

+ Aduerte q̃ clerici in nõ suũ iudicẽ nõ pñt cõsentire: nisi etiãs clericũ sit & vxor. sani consensu accedat c. significasti. extra de iudi.

¶ Prorogãtes iurisditionẽ epi tenentur eũ iudicio stare: dũ tñ eũ sponte elegerint. h. d. fm vnã lec. fm aliã dicit. Cõpromissum factũ in epm est ratũ: dum tamen sit spõte factum. Bal. vel sic. In epm pñt nõ subditi cõpromittere tãq̃ in arbitrũ: et eius sniã si lata est partibus presentib̃ debet seruari: secus si lata esset altera pte absente etiã citata. h. d. fm Pau. de cast.

Idẽ. aa. Eutichia. p. p. L. viij.

Si qui cũ consensu aqua clerici antistitẽ litigare voluerint non vetabuntur. sed expectentur illius in curia dũtaxat negocio arbitri more residẽtis spõte iudiciũ. Quod obesse his nõ poterit nec debebit: quos ad predicti cognitoris examẽ cõuentos potius abfuisse q̃ sponte venisse constiterit.

¶ A sentẽtia lata per epm et prorogatione iurisditionis non appellatur: q̃ sententia debet executioni mandari per iudicem secularẽ. h. d. Bal. & Pau. de cast.

Impe. Arcd. et Hono. et hedeg. prefec. preto. Lex. ix.

Episcopale iudiciũ sit ratũ oibus qui se audiri a sacerdotib̃ elegerint: cãq̃ illorũ iudicationi adhibendã esse reuerentiã iubemus: quã vestris deferri necesse est potestatib̃: a qb̃ non lꝭ puocari. ¶ Per iudiciũ q̃s officia: ne sit cassa cpalis cognitio: diffinitioni executio tribuatur.

In autẽ. §. si qs aũt litigantium. col. ix. Consti. fi.

¶ Ab epo cognoscente et prorogatione pot appellari semel tantum: si feratur sentẽtia cõfirmatoria: que est executioni mãdanda per confirmatorẽ: sed si feratur sniã infirmatoria potest appellari ab ista seda sniã. Itẽ qñ eps cognoscit vt delegatus principis vel alterius appellatur ad delegantẽ. Bal. & Pau. de cast. Vel sic. A sentẽtia epi lata extra iurisdiciũ: vel delegata iurisditione appellatur. que si cõfirmata fuerit amplꝰ appellari non potest. Saly. & est canonizata. xi. q. i. de persona.

Si qs litigantiũ intra decẽ dies dicat his q̃ iudicata sunt: tunc locoꝫ iudex examinet causam. Et si inuenerit iudiciũ recte factũ: etiã per sniam suã. p priã hoc firmet: & executioni p prie tradat q̃ iudicata sunt. ¶ Et

l Tribuatur. No. sniam per epm latã a potestãte exequẽdã. sic ergo et a magistro latam vel doctore. Et no. arg. pro sententia doctorum.

m Si quis litigantiũ. Nec est in aut. e. §. si qs aũt litigãtiũ. col. ix.

n Contradicat. appellando a sententia episcopi.

o Iudex. hec aut. corrigit duplꝰ. l. epale. fm q̃ sdã. Prio. qr ibi ercẽt eps pfe. pto. h aũt minor reputat etiã magistratu municipali. cũ demũ ad maiorẽ appellat a minore: vt in aut. de ap. §. pe. & §. fi. col. iiij. Secõ q̃ p illã. l. nõ appellat a sniã epi: per banc sic. Tu dic nõ corrigi: qr hic cognoscit vt ordinarius inter suos subditos: vt et corpore ptzi. §. pecẽti. illa q̃ iter nõ subditos: sed plene dicyt in cor. Secõ not. hic spãle q: secõ nõ appellat ab eodẽ litigatore. sic & in aut. de ap. §. illud. col. iiij. & j. & asseritol. l. j. §. j. & pci. ipa. ofer. si qs. & in aut. de sanc. epis. §. si qs vo. col. ix. regulariter ꝓtra. vt. j. ne li. in vna eadẽ q̃ causa. l. j.

p Fuerit. l. sentẽtia epi.

q Appellare. et fm ordinẽ legum appellationẽ deferri. vt in corpore.

r Principẽ. distictione habita q̃ fit. j. de ap. pci. pimus. i. fi. & i aut. de ap. §. illud. i fi. col. iiij. Vel i telligẽ illud fieri ad ipm & illos cognoscere et eũ delegatõe. Vel logꝭ aut. illa cum est delegata vniuersitas causarũ: hec cũ aliq̃ cã specialis. Itẽ fm ao. q̃ nq̃ hoc falliti des legato ad cãm specialẽ: si ipe ẽ legauerit aliq̃. nã appellat ad eũ nõ ad pncipẽ. vt. j. q. p. fua iurisditiõe. l. i. i fi. Et est 3 regula gẽralẽ. ff. qs & a quo. l. j. §. i. Sed ibi i delegato ab aliq̃ & a pncipe: et ad vniuersitatẽ causar.

s Iudices. Producto. i. pcul ductos

t Negetur. et ad hoc. J. de cust. reo. l. i. c. l. ii.

v Libellis. i. panibus a libũ libi. vel liba libe q̃ dicit est panis alb̃: & subcinericij: & sic ẽ diminutiũ. & hõ q̃ ꝓ in auctoritate. puer fugitiuus noluit libũ a facerdote accipere.

Liba q̃d sit.

x Cõmẽtariẽses. i. carcerũ custodes. vt. j. de cust. reo. l. ad ꝓmẽtariẽsẽ. ac.

y Decretis. i. assignatis.

z Illimonie. i. q̃ pauperib̃ sunt relicte cũ nulli sint pauperiores istis. vt §. ti. j. si qs ad declinandam. §. vbi aũt.

Cõmentariẽses qui dicuntur.

Appellatio secũda q̃nq̃ est interdicta.

+ Aduerte q̃ clerici in nõ suũ iudicẽ nõ pñt cõsentire: nisi etiãs clericũ sit & vxor. sani consensu accedat c. significasti. extra de iudi.

b Legis. i. religionis.

c Intuitiõem. i. cõpromissarium iudicem.

d Non vetabũtur. Sicut nec apud quẽpiã exterão: ordinarium iudicem. Et dic nõ vetabunt. immo permittit: q: qõ non phibet permittit. vt. ff. qui. et can. ma. necnon. §. quod eis inquit.

e In ciuili. Nam in criminali nõ sic tenet: vt. ff. de arbi. non distinguemus. §. iulianus.

f Spõte. immo postq̃ cõsentiunt et necessitate iã cõpellunt. Sed dicerunt quidã cõtra: q: eps reddet spõte inter eos q̃ eũ elegerunt: et nõ cogit sententiã dicere: licet ceteri arbitri cogantur: vt ff. de arbi. l. iij. §. j. Vel dic inspecto initio: quia nõ cogitur recipere inuitus per allegatam legem.

g Quod. s. iudicium.

h Abfuisse. Si habes affuisse subaudi oratore. & est si. ff. de iu. l. ij. in pn. et de auc. & cõ. tu. l. ij. Vel si habes abfuisse. tũc dic. i. nunq̃ in eos cõsensisse: vel etiã q̃ ꝓsenserit ꝓ e sniẽ et vna pars absens. Illã nõ valet sententia altera parte absente. plata: nisi in cõpromisso hoc esset dictum. ff. de arbi. circ. §. si qs litigato rũ. als est. l. si q̃ litigatorum. Itẽ ꝛno. q̃ vsq̃ ad hãc legẽ tractauit de cura epi: nũc incipit de audientia in hac. l.

Episcopale. ¶ Latus. Duo extranei cõsentiũt in epm bonoũ. vt iudicẽ: valet sententia et nõ põt appellari sicut neq̃ a pfecto. Secũdo dicit q̃ iudex ciuilis

i Iudiri. Hec. l. loquit cũ duo nõ subditi cõsenserũt in epm vt in extraordinariũ iudicẽ & prorogãt iurisditionẽ: tamẽ lex vt in arbitrũ: aut qñ iter subditos ordiarie iudicauit: & ita nõ corrigit. l. istã in eo q̃ hic dicit nõ appellari: & fm alios corrigit. vt. j. statim dices. Itẽ in dubio ꝓsumit in eũ vt in iudicẽ ꝓsensu potꝰ q̃ in arbitrũ sic fm sniã valeat & actionẽ pariat: vt. ff. de re. du. q̃tiẽs. ij. nisi pena vel sic fm sniã appositũ q̃ declarat eẽ arbitrũ: vt. ff. de leg. j. si fuꝰ plurũ. §. fi.

Arbiter k Magistris. prefectis pretoriis loquit: a quoꝫ sententiis non appellãtur: sicut nec ab epo: vt hic. & ff. de offi. pre. pre. l. j. §. fi. et de mi. l. prefecti. licet supplicari possit. vt. j. de sen. prefec. preto. l. j.

a Quos. scz in carceratos.

b Lanacrum. Vt stupham.

c Ordinibus. Eius loci. vel ciuitatis.

d Iste decerit. i. non debebit deesse.

e Athematicos. Sic dicta a mathesi penultia. pducta q̃ ẽ diuina re. nõ a mathesi penultia correpta. nã Scire facit mathesis: scilicet diuinare mathesis.

Mathematicus vñ dicit.

f Sub oculis. i. reo pseente. & sic ponit sub. p coram: vt. J. de re. cre. l. generaliter. in fi. pzin. ibi sub ipso iudice &c.

g Depellis. i. expellis. sed certe minmo magis puniri. vt. j. de male. & mathe. l. et si ita excepta. cõtra. Sed dic q̃ habebant tantũ libros nõ aũt operabantur in malum: vt in. l. contraria. Accur.

l Tribuatur. No. sniam per epm latã a potestãte exequẽdã. sic ergo et a magistro latam vel doctore. Et no. arg. pro sententia doctorum.

m Si quis litigantiũ. Nec est in aut. e. §. si qs aũt litigãtiũ. col. ix.

n Contradicat. appellando a sententia episcopi.

o Iudex. hec aut. corrigit duplꝰ. l. epale. fm q̃ sdã. Prio. qr ibi ercẽt eps pfe. pto. h aũt minor reputat etiã magistratu municipali. cũ demũ ad maiorẽ appellat a minore: vt in aut. de ap. §. pe. & §. fi. col. iiij. Secõ q̃ p illã. l. nõ appellat a sniã epi: per banc sic. Tu dic nõ corrigi: qr hic cognoscit vt ordinarius inter suos subditos: vt et corpore ptzi. §. pecẽti. illa q̃ iter nõ subditos: sed plene dicyt in cor. Secõ not. hic spãle q: secõ nõ appellat ab eodẽ litigatore. sic & in aut. de ap. §. illud. col. iiij. & j. & asseritol. l. j. §. j. & pci. ipa. ofer. si qs. & in aut. de sanc. epis. §. si qs vo. col. ix. regulariter ꝓtra. vt. j. ne li. in vna eadẽ q̃ causa. l. j.

p Fuerit. l. sentẽtia epi.

q Appellare. et fm ordinẽ legum appellationẽ deferri. vt in corpore.

r Principẽ. distictione habita q̃ fit. j. de ap. pci. pimus. i. fi. & i aut. de ap. §. illud. i fi. col. iiij. Vel i telligẽ illud fieri ad ipm & illos cognoscere et eũ delegatõe. Vel logꝭ aut. illa cum est delegata vniuersitas causarũ: hec cũ aliq̃ cã specialis. Itẽ fm ao. q̃ nq̃ hoc falliti des legato ad cãm specialẽ: si ipe ẽ legauerit aliq̃. nã appellat ad eũ nõ ad pncipẽ. vt. j. q. p. fua iurisditiõe. l. i. i fi. Et est 3 regula gẽralẽ. ff. qs & a quo. l. j. §. i. Sed ibi i delegato ab aliq̃ & a pncipe: et ad vniuersitatẽ causar.

s Iudices. Producto. i. pcul ductos

t Negetur. et ad hoc. J. de cust. reo. l. i. c. l. ii.

v Libellis. i. panibus a libũ libi. vel liba libe q̃ dicit est panis alb̃: & subcinericij: & sic ẽ diminutiũ. & hõ q̃ ꝓ in auctoritate. puer fugitiuus noluit libũ a facerdote accipere.

Liba q̃d sit.

x Cõmẽtariẽses. i. carcerũ custodes. vt. j. de cust. reo. l. ad ꝓmẽtariẽsẽ. ac.

y Decretis. i. assignatis.

z Illimonie. i. q̃ pauperib̃ sunt relicte cũ nulli sint pauperiores istis. vt §. ti. j. si qs ad declinandam. §. vbi aũt.

Cõmẽtariẽses qui dicuntur.

Appellatio secũda q̃nq̃ est interdicta.

Christianos.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Cristianos. i. eros. ⁊ habes. j. de postl. reuer. l. fi. ⁊ ar. 3. c. l. j.
b Vel damnis. i. iniurijs.
c Ij lenones. Absolui. Emãcipenk filie: manumittank ancille fm oes. ⁊ id nõ mutek h interptatio: vt. ff. de le. ⁊ senatusc. minime. ⁊ erpsse habes. j. de spectaculis. li. xj. l. fi. Sz 3. ff. q sunt sui vl ali. iu. l. si dñs. vbi dr q cõpellitur vendere. So. h corrigit: vel p passim pstituit: ibi cũ yno vel aliter ⁊ tm cõpulit. Ztez nota spãle vt cõpellak pr emancipare sic: ⁊. ff. de pdi. ⁊ demõ. si cui. ij. ⁊ si quis a pa. ma. fue. l. fi. ⁊. ff. de adop. et si pubes. rlarit 3. vt isti. q. mo. ius pa. po. sol. §. fi.

Pr qñq; cogit emã cipare.

Ecernim. ¶ Lasus. Quicunq; vult cõuenire economũ maiores ecclie pstãtino pol' agat corã priarcha si vult: nã et corã pfecto ptorio pot agẽ. scda ps ibi: et facer dot. idẽ dicit qõ ler sup fi q er 3 sensu.

Ter. l. si lenones. mariẽ ẽt 3 eẽ auctor. vro ri colẽdi bonos mores ar. hui'. l. in f. c. disceretonẽ. ũcta gl. i. in fi. extra de eo q cog. b cõsan. vro. sue.

d Quicũq; sez actor.
e Que. sez ecclesie.
f Et ad. ⁊ p id est.
g Pestiterũt. als presbyterũ. f. episcopum.
h Et iudicis. nã et in se synceritatez bfec tz: et q: eps et q: iuder. et not. ex hac. l. economus debere eẽ clericũ. aliogn q̃re diceret archiepm in eũ bẽ iurisditionẽ. et ad idẽ. ff. qõ cuiusq; vniuersi. nol. plane. sed ibi dicit potest non dicit debet.

Economus debeat eẽ clericus.

i Epale. i. archiepale. ⁊ facit. 3. ti. j. cum clericis. bodie inuitus. vt. 3. ti. j. auf. clericus.
k Antistitem. i. epm.
l Nucat. nã ⁊ pfectũ pot eligẽ actor. vt. 3. ti. j. l. cũ clericẽ. ⁊. l. oes q. §. j.
m Inuit'. q: pfectũ pt eligere. innuit q̃ h q̃ als inuit agat. ⁊ sic est 3. j. vt nemo inuit agere vel ac. co. l. j. Sol. h est inuit'. q: als nõ pt 3sez qõ dbet. vt. ff. de sepa. l. fi. et sic p pne dr inuit'. ⁊ sic intellige q̃ oncak inuit' qñ duos hz iudices inuit'. q: habet pfectũ pretorio.
n Emo. o pfecte.
o Ad togatorũ. Id est aduocatorum.
p Mysteriis. nõ est necesse q̃ sit theologus vl audiuerit theologiã: sz q̃ sit baptizat': et i se ba beat alia sacra mysteria ꝓianitat. ⁊ ñ sit hẽtic'.
q Attentatũ. punitur affectus: ⁊ si non sequak effectus. vt ⁊ dixim. j. de fur. si quis. ⁊. 3. ti. j. si quis non dicã. ⁊ de hoc dic vt ibi.
r Officium. i. officialis. vt. 3. ti. j. si quis non dicã. ⁊ de hoc dic vt ibi.
s Sublimitatis. i. pfecti pretorio. Accur.
v Pestiterit. sic enĩ demũ secuto effectu punik a duocatus: lz in officialibus aliud sit vt modo diri. ⁊ est rõ. q: gratius punik: vt hic dicit.
r Proscriptionis. i. amissionis bonorum: vel alio modo punitur. vt no. 3. de sacrofan. eccle. l. ij.
y Bmõi. f. q̃ aliquis nõ imbutus sacrosctis mysteriis aduocauerit.
z Attentatum. Eis scientibus ⁊ non contradicentibus: alioquin si ignorauerant eum bereticum non tenentur.
a Bimidie. Mundẽ q̃ ad tps relegatis bona auferunt: Rñdet nõ: vt ff. de interdic. ⁊ rele. l. relegatorũ. §. ad tps. q̃ est 3. Sed hoc est speciale in relegato. ppter bmõi crimẽ: ita q̃ infra qnquẽniũ bona adimãtur. Vel nõ auferunt per iudicẽ: sed p legẽ scriptã sic: vt hic. Ztẽ eriliũ umꝓprie dr hic: ꝓprie qñ in perpetuũ fit dr: eriliũ. vt. ff. de pub. iudi. l. ij.

Eriliũ ꝓprie qñq; dicatur.

Set est hec. l. de verbo ad verbũ. j. de postu. l. nemo.
Ij legibus. ¶ Lasus. Titius despsauit bertã per vba de futuro et dedit arras: et ipsa berta vel pater eĩ' sciuerũt titiũ paganũ: vel ꝓpter religionẽ nõ iacere in lectoyũ vult eũ dimittere: certe reddat arras ĩ duplu: zaliud si ignorauerit. Secũdo dicit idez si sponsa dedit sponso.
b Post arras. mulieri datas.
c Sponsa. Per verba de futuro.
d Diuersitatẽ. Vel secteu aliam iustam causam: vt habes de verbo ad verbũ. vt. j. de spon. l. fi. §. his hoc quoq;
e Probatũ fuerit. Nã presumitur ignorãs nisi probetur scies. sic. §. qui mi. nõ pos. sup feruis. li. xij. ⁊. ff. de pba. l. verius. sed ar. cõtra. ff. de pba. cũ de indebito: sed illud in odiũ illũ' qui negauit sibi solutũ q̃ erat solutum. Ztẽ ei qõ dicit scieẽtiã parentũ allabus nocere. est cõtra. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. imiquissimũ. Sol. nõ obest: q: parentes sciũt: ⁊ q: pfumik eã scire: et q̃ pf certiozauit cã: vt. j. de in integ. restimi. l. de tutela. ⁊. ff. vñ co gna. l. octaui. rñso. ii. ⁊. j. de li. cau. l. si filium. Vel dic parẽtes imputẽt sibi suã scieẽtiam: filiã suam: q: si parentes scieuerint et acceperunt arras tenentur in duplum.

Ignorantia pfumik niñ scieẽtia probetur.

f Hoc. ppter qõ sponsa sponsum recusauit.
g Imputare. Et arras in duplũ reddãt: nã non debet certiozari qui nõ ignozauit. ⁊c. vt. ff. de ac. emp. l. i. in fine.

Certiozari non debet qui nõ ignozauit.

h Ignari. mulier vl parentes eius.
i Intercesserit. Quia postea incepit esse in tali religiõe vel causa. ⁊ est sic. ff. vt i pol. lega. l. plane. ea enim que de nouo emergunt nouo auxilio indigẽt. vt. ff. de interro. ac. l. de tate. §. cr causa. cũ cõcor. ibi notatis.
k Liberi. Id est libertate stant.
l Quod simili modo. i. sub simili distinctione. ſ. q̃ ꝓxi. respon.
m De sponsis. i. qõ diri quãdo sponsa recepit vel eius pater. Vel dic qõ diri quando dico eõtra si sponsus recepit vel eius pater. Vel dic qõ diri quando vir est alterius fecte. Adem quando vir ⁊ mulier velit petere arras.
n Ubemus. Defensozis. Scilicet ciuitatis.
o Imbuti. Nõ est necesse q̃ sit theologus: sed q̃ sit christian'.
et q̃ mysteria christianitatis habeat in se.
p In primis. sez q̃ sic fint imbuti cum sacramenti religione.
q Sub gestozum. als subiectozum. als subditozum.
r Per depositiones. scilicet scripturas ⁊ a tabellione cõfectas in quibus continetur quod sic iurauit. sic ponitur. j. de testa. l. hac consultissima. §. si quis.
s Patefecerunt. bodie hec et alia iurant. vt in auten. iusiuran. quod presta. col. ij.

Pfectio ad iudicia.

Ter. l. fi. ⁊ habes. j. de postl. reuer. l. fi. ⁊ ar. 3. c. l. j.

Cristianos. i. epos. ⁊ habes. j. de postl. reuer. l. fi. ⁊ ar. 3. c. l. j.

Vel damnis. i. iniurijs.

Ij lenones. Absolui. Emãcipenk filie: manumittank ancille fm oes. ⁊ id nõ mutek h interptatio: vt. ff. de le. ⁊ senatusc. minime. ⁊ erpsse habes. j. de spectaculis. li. xj. l. fi. Sz 3. ff. q sunt sui vl ali. iu. l. si dñs. vbi dr q cõpellitur vendere. So. h corrigit: vel p passim pstituit: ibi cũ yno vel aliter ⁊ tm cõpulit. Ztez nota spãle vt cõpellak pr emancipare sic: ⁊. ff. de pdi. ⁊ demõ. si cui. ij. ⁊ si quis a pa. ma. fue. l. fi. ⁊. ff. de adop. et si pubes. rlarit 3. vt isti. q. mo. ius pa. po. sol. §. fi.

Ecernim'. ¶ Lasus. Quicunq; vult cõuenire economũ maiores ecclie pstãtino pol' agat corã priarcha si vult: nã et corã pfecto ptorio pot agẽ. scda ps ibi: et facer dot. idẽ dicit qõ ler sup fi q er 3 sensu.

Quicũq; sez actor.

Que. sez ecclesie.

Et ad. ⁊ p id est.

Pestiterũ. als presbyterũ. f. episcopum.

Et iudicis. nã et in se synceritatez bfec tz: et q: eps et q: iuder. et not. ex hac. l. economus debere eẽ clericũ. aliogn q̃re diceret archiepm in eũ bẽ iurisditionẽ. et ad idẽ. ff. qõ cuiusq; vniuersi. nol. plane. sed ibi dicit potest non dicit debet.

Epale. i. archiepale. ⁊ facit. 3. ti. j. cum clericis. bodie inuitus. vt. 3. ti. j. auf. clericus.

Antistitem. i. epm.

Nucat. nã ⁊ pfectũ pot eligẽ actor. vt. 3. ti. j. l. cũ clericẽ. ⁊. l. oes q. §. j.

Inuit'. q: pfectũ pt eligere. innuit q̃ h q̃ als inuit agat. ⁊ sic est 3. j. vt nemo inuit agere vel ac. co. l. j. Sol. h est inuit'. q: als nõ pt 3sez qõ dbet. vt. ff. de sepa. l. fi. et sic p pne dr inuit'. ⁊ sic intellige q̃ oncak inuit' qñ duos hz iudices inuit'. q: habet pfectũ pretorio.

Emo. o pfecte.

Ad togatorũ. Id est aduocatorum.

Mysteriis. nõ est necesse q̃ sit theologus vl audiuerit theologiã: sz q̃ sit baptizat': et i se ba beat alia sacra mysteria ꝓianitat. ⁊ ñ sit hẽtic'.

Attentatũ. punitur affectus: ⁊ si non sequak effectus. vt ⁊ dixim. j. de fur. si quis. ⁊. 3. ti. j. si quis non dicã. ⁊ de hoc dic vt ibi.

Officium. i. officialis. vt. 3. ti. j. si quis non dicã. ⁊ de hoc dic vt ibi.

Sublimitatis. i. pfecti pretorio. Accur.

Idem vero. sez aduocatus.

Pestiterit. sic enĩ demũ secuto effectu punik a duocatus: lz in officialibus aliud sit vt modo diri. ⁊ est rõ. q: gratius punik: vt hic dicit.

Proscriptionis. i. amissionis bonorum: vel alio modo punitur. vt no. 3. de sacrofan. eccle. l. ij.

Bmõi. f. q̃ aliquis nõ imbutus sacrosctis mysteriis aduocauerit.

Attentatum. Eis scientibus ⁊ non contradicentibus: alioquin si ignorauerant eum bereticum non tenentur.

Bimidie. Mundẽ q̃ ad tps relegatis bona auferunt: Rñdet nõ: vt ff. de interdic. ⁊ rele. l. relegatorũ. §. ad tps. q̃ est 3. Sed hoc est speciale

Pfectio ad iudicia.

Ecernim. ¶ Lasus. Quicunq; vult cõuenire economũ maiores ecclie pstãtino pol' agat corã priarcha si vult: nã et corã pfecto ptorio pot agẽ. scda ps ibi: et facer dot. idẽ dicit qõ ler sup fi q er 3 sensu.

Quicũq; sez actor.

Que. sez ecclesie.

Et ad. ⁊ p id est.

Pestiterũ. als presbyterũ. f. episcopum.

Et iudicis. nã et in se synceritatez bfec tz: et q: eps et q: iuder. et not. ex hac. l. economus debere eẽ clericũ. aliogn q̃re diceret archiepm in eũ bẽ iurisditionẽ. et ad idẽ. ff. qõ cuiusq; vniuersi. nol. plane. sed ibi dicit potest non dicit debet.

Epale. i. archiepale. ⁊ facit. 3. ti. j. cum clericis. bodie inuitus. vt. 3. ti. j. auf. clericus.

Antistitem. i. epm.

Nucat. nã ⁊ pfectũ pot eligẽ actor. vt. 3. ti. j. l. cũ clericẽ. ⁊. l. oes q. §. j.

Inuit'. q: pfectũ pt eligere. innuit q̃ h q̃ als inuit agat. ⁊ sic est 3. j. vt nemo inuit agere vel ac. co. l. j. Sol. h est inuit'. q: als nõ pt 3sez qõ dbet. vt. ff. de sepa. l. fi. et sic p pne dr inuit'. ⁊ sic intellige q̃ oncak inuit' qñ duos hz iudices inuit'. q: habet pfectũ pretorio.

Emo. o pfecte.

Ad togatorũ. Id est aduocatorum.

Mysteriis. nõ est necesse q̃ sit theologus vl audiuerit theologiã: sz q̃ sit baptizat': et i se ba beat alia sacra mysteria ꝓianitat. ⁊ ñ sit hẽtic'.

Attentatũ. punitur affectus: ⁊ si non sequak effectus. vt ⁊ dixim. j. de fur. si quis. ⁊. 3. ti. j. si quis non dicã. ⁊ de hoc dic vt ibi.

Officium. i. officialis. vt. 3. ti. j. si quis non dicã. ⁊ de hoc dic vt ibi.

Sublimitatis. i. pfecti pretorio. Accur.

Idem vero. sez aduocatus.

Pestiterit. sic enĩ demũ secuto effectu punik a duocatus: lz in officialibus aliud sit vt modo diri. ⁊ est rõ. q: gratius punik: vt hic dicit.

Proscriptionis. i. amissionis bonorum: vel alio modo punitur. vt no. 3. de sacrofan. eccle. l. ij.

Bmõi. f. q̃ aliquis nõ imbutus sacrosctis mysteriis aduocauerit.

Attentatum. Eis scientibus ⁊ non contradicentibus: alioquin si ignorauerant eum bereticum non tenentur.

Bimidie. Mundẽ q̃ ad tps relegatis bona auferunt: Rñdet nõ: vt ff. de interdic. ⁊ rele. l. relegatorũ. §. ad tps. q̃ est 3. Sed hoc est speciale

Pfectio ad iudicia.

Ecernim. ¶ Lasus. Quicunq; vult cõuenire economũ maiores ecclie pstãtino pol' agat corã priarcha si vult: nã et corã pfecto ptorio pot agẽ. scda ps ibi: et facer dot. idẽ dicit qõ ler sup fi q er 3 sensu.

Quicũq; sez actor.

Que. sez ecclesie.

Et ad. ⁊ p id est.

Pestiterũ. als presbyterũ. f. episcopum.

Et iudicis. nã et in se synceritatez bfec tz: et q: eps et q: iuder. et not. ex hac. l. economus debere eẽ clericũ. aliogn q̃re diceret archiepm in eũ bẽ iurisditionẽ. et ad idẽ. ff. qõ cuiusq; vniuersi. nol. plane. sed ibi dicit potest non dicit debet.

Epale. i. archiepale. ⁊ facit. 3. ti. j. cum clericis. bodie inuitus. vt. 3. ti. j. auf. clericus.

Antistitem. i. epm.

Nucat. nã ⁊ pfectũ pot eligẽ actor. vt. 3. ti. j. l. cũ clericẽ. ⁊. l. oes q. §. j.

Inuit'. q: pfectũ pt eligere. innuit q̃ h q̃ als inuit agat. ⁊ sic est 3. j. vt nemo inuit agere vel ac. co. l. j. Sol. h est inuit'. q: als nõ pt 3sez qõ dbet. vt. ff. de sepa. l. fi. et sic p pne dr inuit'. ⁊ sic intellige q̃ oncak inuit' qñ duos hz iudices inuit'. q: habet pfectũ pretorio.

Emo. o pfecte.

Ad togatorũ. Id est aduocatorum.

Mysteriis. nõ est necesse q̃ sit theologus vl audiuerit theologiã: sz q̃ sit baptizat': et i se ba beat alia sacra mysteria ꝓianitat. ⁊ ñ sit hẽtic'.

Attentatũ. punitur affectus: ⁊ si non sequak effectus. vt ⁊ dixim. j. de fur. si quis. ⁊. 3. ti. j. si quis non dicã. ⁊ de hoc dic vt ibi.

Officium. i. officialis. vt. 3. ti. j. si quis non dicã. ⁊ de hoc dic vt ibi.

Sublimitatis. i. pfecti pretorio. Accur.

Idem vero. sez aduocatus.

Pestiterit. sic enĩ demũ secuto effectu punik a duocatus: lz in officialibus aliud sit vt modo diri. ⁊ est rõ. q: gratius punik: vt hic dicit.

Proscriptionis. i. amissionis bonorum: vel alio modo punitur. vt no. 3. de sacrofan. eccle. l. ij.

Bmõi. f. q̃ aliquis nõ imbutus sacrosctis mysteriis aduocauerit.

Attentatum. Eis scientibus ⁊ non contradicentibus: alioquin si ignorauerant eum bereticum non tenentur.

Bimidie. Mundẽ q̃ ad tps relegatis bona auferunt: Rñdet nõ: vt ff. de interdic. ⁊ rele. l. relegatorũ. §. ad tps. q̃ est 3. Sed hoc est speciale

a ¶ Cõstituãt. de hac electione plene dicit aut. ò defen. ciui. §. iterim. col. iij. quã qdã habent hic.

S Ꝑ psens. ¶ Caſ⁹. Confessus fui me accepisse centũ mutuo a q̃dã milite sub spe futuꝛe nũcratiomis: q̃ postea cepit esse ptãs me⁹: nũc volo opponere excepti. nõ nũcrate pecunie. q̃ꝛit coꝛã q̃ opponat. ôꝛ coꝛã alio iudice. Scdo si fi sit alt⁹: tunc coꝛã epo. Tertio dicit idẽ in exceptione nõ numerate dotis.

b ¶ Si pñs. i. pñalꝛ adest Quid aut si adest alicui⁹ ptãrie: an iteꝛiz possum eũ ꝑuenire: Rñdeo sic. vt hic innuit. Mã logꝛ q̃ñ coꝛã eodẽ debeꝛet agi. et habes. ff. eꝛ q. cau. ma. l. itẽ aiꝛ ptoꝛ. §. fi. ꝛ. l. ergo. ꝛ ar. ꝛ. l. fi.

c ¶ Alias res. q̃ cõsiſtũt põdere nũero vel mẽsuꝛa: et i mutuo tꝛñ. alioqn nõ posset sic venire ꝑtꝛa scriptuꝛã. ꝑpriã niſi ꝑ aꝛgumẽta scriptꝛ. ſiꝛta. vt j. de nõ nu. pe. l. Scrib⁹. §. fi. vbi est §. l. ô ꝓbo ad verbũ. et auf. ibi posita. Idẽ q̃ in his ꝛce. dicũt qdã i alijs oib⁹ exceptionib⁹. q̃ nõ placet. cũ ijs diu nõ opponãtur tpa non curꝛit. vt. ff. de do. ercep. l. pure. §. fi.

b ¶ Locũ. opponẽdo pati ꝛi vel ꝛtraneo.

Adulieꝛes remote sunt ab officij⁹ publicis.

Tert⁹: auf. statuimus. hãc autem. non approbat ꝓiuctudo: vt dicit Bart. hic. ꝛ q̃ñ ꝓuo volente fuit eꝛpositꝛ: sec⁹ si eo iõꝛate. vt. j. de eiãs. eꝛpo. l. ij. ꝛ. j. de bo. li. l. ij. ꝛ fac. ff. ô li. agno. l. necaꝛe

l ¶ Colonarie. est q̃ alt⁹ vnus ꝛ alius alter.

m ¶ Distinctiõe. fortẽ an recepit eos sub cõditiõe vt sui fieꝛẽt vl nõ: ꝛ ad H j. cõia de suc. l. nutritoꝛibus. et. j. de ifan. epo. l. fi. in pnn. vbi est hec lex q̃si et verbo ad verbũ.

n ¶ Discꝛie. i. distinctiõe.

o ¶ Aucti. i. augmẽtati.

p ¶ E creationib⁹. i. electionibus.

q ¶ Oꝑtꝛet. et dicunt H ô ꝓbo ad vbũ. j. de cuꝛa. fu. l. fi. §. H cũ antigtas.

r ¶ Dedeꝛit. pôt q̃ꝛ exbe

rũ ꝛ curialiũ decreto cõstituant.

IN auten. de defẽ. ci. §. iterim. col. iij. Consti. ij.

¶ Nec aut. declaꝛat q̃ debẽt eligi ciuitatũ defensoꝛes: ꝛ quales: ꝛ ꝑ quos: et pena imꝑonit electo declinãti: et eius officium ꝛ iuꝛisdictionẽ ãnectit. b. d. Saly.

D Resides gẽtũ ꝑ vnã q̃dã q̃ ciuitatẽ ꝑparent homines nõ viliſſimos: ſed nobiliores ciuitatũ habitatoꝛes: quibus aliqua rõ est bone opiniõis ꝓstitutos nominaꝛi defensoꝛes ꝑ circulũ. Ut eo expleto ruꝛsus ad eandẽ ſolicitudinẽ reuertant. Decreto facto cũ iuꝛciuꝛãdo q̃ſi poſſeſſoꝛ in ea ciuitate cõſiſtẽtũ: electiõe faciendã a deo amabili cẽpo ꝛ venerabili clero/ ꝛ alijs i ciuitate bone opiniõis ſtudẽtib⁹. ¶ Et nulli liceat defensoꝛis oꝛdiãtionẽ declinaꝛe: alioqn q̃nq̃ lib. auꝛi pena coꝛceꝛbit: q̃ i opa ciuitatis ipẽdit: ꝛ poſt pene ſolutionẽ nihilominꝰ defensoꝛis offiꝛi ſuſcipe cogeꝛ/ ꝛ iuꝛabit oia ꝓ m leges ꝛ ius agꝛe. ¶ Et cõfiꝛmabit ex ꝑcepto gloꝛioſiſſimoꝝũ ꝑfectoꝛ nõꝝ: ꝛ in biẽnio ſolo admiſtꝛabit: ꝛ iudeꝛ potꝰ q̃ defensoꝛ eſſe videat: vt ẽt teſtamenta ꝛ datiões apõ hũc iſinuent/ ꝛ acta apud cũ cõponant/ ꝛ habeatꝛnũ exceptoꝛẽ/ ꝛ duos officiales ex ꝑuiciali officio: ꝛ iudicem in cauſis pecuniaꝛijs vſq̃ ad. ccc. aureos.

¶ Ꝑꝛeꝛea habeat defẽſoꝛ publicã hitationẽ i q̃ monumẽta recõdat: ꝛ vnũ hoꝛꝛ q̃ acta cõſeꝛuet.

¶ Noua cõſtitutio Federici imperatoꝛis de statu. ꝛ ꝓſuetu. §. ſtatuimus etiã. col. ꝛ. conſtitu. ij.

¶ Preſides vel ciuitatum rectoꝛes debent iuꝛaꝛe q̃ ãnatos de heꝛeſi ꝑ eccleſiam oibus viꝛibus exterminabunt: alias non valent eoꝝũ ſententie. b. d. Saly.

S Tatuim⁹ hoc edicto i ꝑpetuũ valituꝛo: vt potestates: conſules: ſiue rectoꝛes gbuſcũq̃ fungãt offiꝛijs. ꝑ defẽſiõe fidei ꝑſtẽt publice iuꝛamẽtũ: q̃ ô terriſ ſuc iuꝛiſditiõi ſubiectis vniuerſos hẽticos ab eccl̃ia denotatos bona fide. ꝑ viriꝰ ſuiꝭ exterminare ſtudebunt: ita vt ãinodo q̃ñcũq̃ q̃s fuꝛit in pratẽ⁹/ ncq̃. ꝑ cõſulib⁹/ ncq̃. ꝑ rectoꝛib⁹ habeant: coꝛũq̃ ſnias extũc irritas iudicam⁹ ꝛ inanes.

¶ Ubi is cõtra quẽ debet ꝓponi quꝛela non numeꝛate pecunie ſit in adminiſtratione maioꝛi poſitus: pôt aduerſaꝛi⁹ ad ꝑſcriptionẽ eius interrũpẽdã adhibeꝛe aliũ adminiſtratoꝛẽ ꝑ quẽ ei notificetur q̃ꝛela ſibi delata: vel loci ẽpm ꝑ q̃ñ ſimilis denunciatio fiat. b. d. Saly.

Imp. Juſt. a. mẽnc. ꝑ. p. L. xviij.

S Ꝑ niſs⁶ q̃s ſit q̃ pecuniã numeraſſe: vl alias⁷ res dediſſe ſcript⁹ eſt: aliquã ꝓ administraꝛe tionẽ in puincijs gerat: vt diffiꝛcile eſſe videat: denũciationẽ eidẽ nõ nũcrate pecũie mittere: ꝛ iniaz damꝰ ci q̃ mẽoꝛata exceptiõe vtꝛ velit alios iudices adiꝛe: ꝛ ꝑ eos manifestaꝛe ei cui exceptionẽ huiuſmodi obijcit q̃ factã⁸ a ſe ſup nõ nũcrata pecunia q̃rẽlã eſſe. Q̃ ſi nõ ſit alij⁹ administratoꝛ: ciuilis: vel militaris: vl ꝑ aliquã cãm difficile ſit ei q̃ mẽoꝛatã q̃rẽlã oppoꝛnit adiꝛe eũ/ ꝛ ea q̃ dicta ſũt faceꝛe: ꝛ niam ei damꝰ: ꝛ ꝑ virũ reuꝛẽdiſſimũ cꝑm eãdẽ ſuã exceptionẽ creditoꝛi manifestaꝛe: et ita tẽꝑ ſtatutũ interrũpeꝛe⁹. Q̃ etiã i exceptiõe⁹ nõ nũcrate dotis locũ⁹ habeꝛe receptum eſt.

¶ Recolligẽtes pueꝛos expoſitos nõ efficiunt eoꝝ ꝑn̄ſ ſed ſunt illi liberi ſui iuꝛis ꝛ ingenui: etiam ſi ex ſeruili cõditione ſint nati ꝛ ſibi q̃ꝛunt: et q̃eſita etiã ad eꝛtraneos heꝛedes trãſmittunt. b. d. Saly.

Idẽ. a. Demoſte. ꝑ. p. Lex. xix.

Q Emini⁹ licere voluꝛn⁹: ſiue ab ingenuis genitoꝛib⁹ puꝛ paruulus, ꝑceꝛatus: ſiue a libeꝛtina, ꝑgenie: ſiue ſuũ cõditiõnẽ maculat⁹ expoſit⁹ ſit: cũ puꝛ in ſuũ dñium vẽdicaꝛe: ſiue noꝛe dñij: ſiue aſcripti tij: ſiue colonaꝛie⁷ cõditiõis. ¶ Qꝝ ncq̃ his q̃i eos nutriẽdos ſuſtulerũt ꝛ niaz cõcedim⁹ penit⁹ cũ q̃dã diſtictiõe⁹ eos tollere. Qꝝ niaz diſcrimie⁹ hito hi q̃ ab hmõi hoib⁹ educati: vel nutriti: vl aucti⁹ ſunt liberi ꝛ ingenui apparẽt: et ſibi acq̃ꝛãt: ꝛ in poſtꝛeꝛitatẽ ſuã vel extraneos heꝛedes oia q̃ habuꝛit quoq̃ mõ voluꝛit trãſmittãt. ¶ Nec obſeꝛuãtib⁹ nõ ſolũ ꝑſidib⁹, puincijs: ſed etiã viꝛis gloꝛioſiſſimis cꝑis.

¶ Curatoꝛ i teſtõ furioſo daꝛ' eſt ꝓ fiꝛmãdus: ꝛ ceteꝛis ꝑeferẽdus: nullo ꝓ o dato ad legitimus peruenit: quo vel idoneo non ſtãte iudeꝛ de vno habet ꝓuidere: ꝛ administratione eis habet decernere: forma ꝛ ſolẽnitate deſcripta hic ſeruata. b. d. Saly.

Idem Augu. Ju. prefec. pꝛeto. Lex. xx.

D E creatiõib⁹ curatoꝛ q̃ furioſis vtriuſq̃ ſexus daꝛi neceſſariũ nobis viſum eſt ꝓſtituꝛe q̃ꝛãdmodũ cã celebꝛari oꝑoꝛteꝛ⁹. ¶ Et ſiq̃dẽ pꝛ curatoꝛẽ furioſo vel furioſei ꝛ vltio elogio hẽdib⁹ inſtituꝛ⁹ vel exhꝛeꝛe daꝛ' deꝛeꝛit⁷ ibi/ et ſidẽciuſſionẽ ceſſaꝛe neceſſe eſt: ꝑnõ⁸ teſtiõio, ꝑ ſatiſdatiõe ſu�fficiẽte: vt ipẽ q̃ daꝛ⁹ ẽ ad curationẽ pueniat. ¶ Ꝑta tñ vt i puiciꝭ apõ ꝑſidẽs eaꝝ ꝑñtib⁹ tã viꝛo religioſiſſimo locoꝝ ãtuſitẽ q̃ ꝑꝛiatib⁹ trib⁹ actꝰ iteꝛuenietib⁹: ꝛ actꝰ ſacroſctis ſcripturis: deꝑꝛomattꝛ oia ſꝛecte/ ꝛ cũ vtꝛilitate furioſi geꝛẽ: et ncq̃ ꝑtꝛmittꝛe q̃ vtꝛilia furioſo cẽ putauꝛit: ncq̃ admittꝛe⁹ q̃ nõ vtꝛilia cẽ exiſtimauꝛit. Et iuẽtaꝛio⁷ cũ oi ſubtilitate publice ꝛ ſcꝑto⁹ res⁹ ſuſcipiat: ꝛ eas ſm ſui opiniõnẽ diſpõat⁷ ſub⁷ hypotheca ꝛeꝛ ad eũ ꝑtinentiũ: ad ſiliꝛtudinẽ tutoꝛ pupilli/ ꝛ curatoꝛ adulti. ¶ Si naũt teſtiõ q̃dẽ parẽs nõ cõfeꝛeꝛit: ꝛ⁶ aut curatoꝛẽ (vtꝑote agnati) vocauꝛit/ vel eo ceſſante/ aut nõ idoneo foꝛſitã exiſtẽte/ ꝛ ex iudicii electiõe curatoꝛẽ ei daꝛe neceſſe fuꝛit: tũc. ſ. in puiciꝭ apud ꝑſidẽ cuiuſcũq̃ puincie: ꝛ virum religioſiſſimũ cꝑm ciuitatis: necnõ tꝛes ꝑmates⁹ creatio, ꝑcedat. Ita

Sufficientẽ.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Sufficiente. Diuitie essi a satisfactione exercuisant. Sed argu. j. ff. de procu. minor. §. fi. ⁊. l. seq. Sol. hic speciale propter necessitatē officij: vt insti. de excu. tu. in prin. ergo in hoc releuatur: vt argu. ff. de iureiu. rā. cum qui. in prin. illic defensor existebat ex voluntate.

b ¶ Exploret. als ecōtra satisfactio pauperi remittit ⁊ a diuite exigit: vt. ff. si cui plus ꝑ per legē fal. l. cum non facile.

c ¶ Propositis. presidi ⁊ epis et primatib⁹: vt ⁊ als j. de iudi. l. rem nō nouā. et subaudi ⁊ tactis.

d ¶ In oi causa. Siue detur fideiusso: siue non.

e ¶ Prefatū. h est primū.

f ¶ Inuētariū. h ē scōm.

g ¶ Hypotheca. h ē ttiū.

h ¶ Adibēda. ꝗ ria fa ciūt remedia. facēm. in uētarium ⁊ hypotheca.

i ¶ Am demētis. Cōtrahere. dū tū sint legitime etatis in mascu lo. xiiij. in femina. xij. vt insti. de nup. in prin.

k ¶ Prestāda. ꝑ faculta tibus et dignitatib⁹: vt hic subijcit. vt. ff. de iur. do. l. q̄ro. ⁊. ff. de admini. tu. l. cum plures. §. fina.

l ¶ Estimatione. i. arbi trio. Accur.

m ¶ Tam opiniōe. Dic opinione p̄sone et mode ratiōe ante nup. ⁊c. vt. j. de nup. §. fi furiosi.

n ¶ Statuenda. s. dote et dona. ꝑ ter nuptias.

o ¶ Eorum. filioꝝ.

p ¶ Nobiliores. nō h ēri gif: ꝗ sic est cōsuetudo.

q ¶ Pregrauet. nā nihil debet tabellioni vt i de cre. xij. q. ij. c. charitatē. Et fic not. q̄ no ⁊c. ad addi afflictio afflicto. vt. vij. q. j. cū pcussio. ⁊. ff. de of. p̄si. diu⁹. ꝗ ar. §. ff. d tu. ⁊ cu. da. ab bis. l. roman⁹.

r ¶ Iberi furiosi. id e

s ¶ Lius. [pñs. als ci. §. patri furioso.

t ¶ Digni sunt. si resipi

v ¶ Penis. quas [scāt. subijcit. nā si quis ⁊c.

x ¶ Legitimis. siue resi puerit siue non.

y ¶ Attestatiōe ⁊c. no. de auctoritate denūciatio nis ⁊ alia q̄ oirim⁹. §. ti. j. autē. si captiui. Accur.

z ¶ Testat⁹. ante furoꝝ.

a ¶ Lapitulis. Sed gd si nemo. pcurat: Dico si lios cē bēdes: ꝗ eis auferēdā bēditatē vt ab indi gnis et fisco applicādā. vt. ff. ō his qb⁹ vt indig. l. iij. ⁊ est h in autē. vt cū ō ap. cog. §. fi vnū de pdi ctis. colla. viij. Addimo. Et vide ibi glos. q̄ est in ⁊ bo neglerit. q̄ cuplr respōdet ad quesitū ist⁹ glo. ⁊ fcōam opinionem tenet ibi. Jaco. ō bel. cū qua etiā transit ibi Bar.

b ¶ Neglexerint. f. curam filioꝝ: ⁊ dic emācipatoꝝ vel nō: ꝗ tūc nō proprie dr curator. vt. j. de cur. fu rio. l. fi. in prin.

Ancim⁹. ¶ Lasus. vt siqdē curator substātiam idoneā possidet et sufficiētē[a]: ad fidē gubernationis sine aliq̄ satisdatiōe noiatio pcedat. Si aūt nō talis ci⁹ cēsus iucniat: tūc et fideiussio (quātū possibile est) ab eo exploret[b]: creationē oi mō sacrosanctis scripturis ꝑpositis[c] in oī cā[d] celebrāda. ¶ Ipo aūt curatare cuiuscūqz substātie/ vl' dignitatis est: ꝑfatū sacrm. ꝑ vtiliter rebus gerēdis ꝑstat: ⁊ inuētariū[f] publice ꝑscribēte: et hypotheca[g] rerū curatoris modis oib⁹ adhibēda[h]: quatenus possint vndiqz res furiosi vtiliter gubernari.

☞ Liberi dementis vel furiosi licet in potestate possunt cōtrahere nuptias dote et donatione cōstituenda de bonis parentum sine dispendio aliarum expensarum. h. d. Saly.

Idem. a. Julia. ꝑ. p. Lex. xxj.

Am dementis q̄ furiosi liberi cuiuscunqz sexus pñt legitimas ꝗbere nuptias: tā dote q̄ ante nuptias donatiōe a curatore eoꝝ ꝑstāda[i]. ¶ Estimatione[l] tū in hac quidē regia vrbe excellentissimi prefecti vrbis: in puincijs aūt virorū clarissimorū earū presidū: vel locoꝝ antistitū: tam opinione[m] persone q̄ moderatione dotis/ ⁊ ante nuptias donationis statuēda[n]: presentibus tā curatoribꝫ dementis q̄ furiosi: necnō his q ex gne coꝝ nobiliores[p] sunt. ¶ Ita tū vt nulla ex hac cā oriat: vel in hac regia vrbe vel in puincijs iactura substantie furiosi: vel dementis: vel mēte capti: sed gratis oia procedant: ne tale hoim infortunium etiam expēsarum detrimento pregrauetur[q].

Mauté. vt cū de ap. cog. §. fi qs de parētibus preditis furiosus. colla. viij. Consti. xj.

☞ Filij furiosorum negligētes eorum cura a successione eorū priuātur: licet heredes sint scripti: deferenda ei qui furiosum in domo suscepit. h. d. Saly.

Iberi furiosi[q] curaz ci[s] negligūt ꝑhere: tā exhere datiōe digni sunt q̄ alijs penis legitimis[t]. ¶ Nā si qs alius attestatione[v] ad eos missa: cū adhuc negligant: in domo sua cū susceperit: et procurauerit: ex hoc erit eius successor legitim⁹: licet testatus[z] esset etiā i liberos forte manētibus alijs testamēti caplis[a]. ¶ Eadē pena parentib⁹ imponēda: si quidem de liberis in furore cōstitutis curare neglexerint[b].

☞ Ubi aduersarius sit absens infans: si possidētē ꝑ scribētē rē meā vl' ius meū nō possuꝫ euenire: vl' qz absens: vel infans: vel furiosus: vl' q: est i magno magistatu: certe p̄sidi porrigā libellū q̄ si nō potero p̄sidis hīc copiā tūc ēpo porrigā. Aliuia. cit. §. c. l. si p̄sens. ⁊. j. de non nu. pe. l. in Sctib⁹. §. fi. ⁊ dixi plene. j. de an. excepti. l. vt perfectius.

c ¶ Proponere. et sic ē h inferior vl' sius abūdat. Si nō ē ⁊: nō abūdat. ac.

d ¶ Constituto. Repete suā intēctionē. pponere ⁊ h si habes supple si non habes nhil supple hic.

e ¶ Eandem. als iste ver sus vsqz ad illud verbū licentia ci: als non est.

f ¶ Interruptionez tpis facere. ⁊ sufficere boc ad plenissimā intruptionē.

¶ De hēticis ⁊c. De ministris catholice fidei et eorū priuilegijs dicit: nūc de eoꝝ aduersarijs ⁊ eoꝝ penis ⁊ de hēticis. ⁊ spalr de manicheis. Vl' sic. Dictū ē. §. de ministris catholice fidei. ⁊ sic audiam⁹ ō aduersarijs ci⁹. i. hēticis i gne. ⁊ spalr de manicheis et samaritanis q̄ pñdiores hereticī sunt: et maiori ⁊ spālioꝝ pena sūt digni. vt. j. dicemus. ⁊ sīlr ponit rubrica j. de serui. et aqua. Sepe enī posito gne supponit spēs ⁊ pmissa spē suppo nit gen⁹. vt. ff. ad. l. agl. si seruus seruū. §. ingt ler.

Continuatio rubrice

g ¶ Riuilegia. Indultā sūt. Et clericī. vt §. d epis. ⁊ cle ri. l. cum clericis. ⁊ de sacrosan. eccle. l. placet.

Alij scismaticis.

h ¶ Oportet. Pone q̄dā mulier ea existēte nupta facta ē hētica cristēte ea in heresi marte⁹ q̄sdā res dotales vēdidit. Deīde mulier reuersa ē ad fidē nūqd mulier poterit res nocare bōa: Et vī q nō ar. §. de epi. ⁊ cle. deo no bis. §. pe. sed §. j. eo. aut. idē est de nestorianis.

Lasum ponit.

i ¶ Hereticos. licet clericos p̄ezbyteros vel papas vel sacerdotes eorū quos sic appellant.

k ¶ Et subijcit. sic q̄ est puniēdus nō ⁊ hīc pre mnū. vt. j. e. l. curiales.

Text⁹ aut. ēē priuilegium. ꝑ eoꝝ. cū hac aut. c. ex litis. in glo. sup. ⁊ b. obligata. in fīi. extra de pigno.

l ¶ Item priuilegiuz. Anteponitur. Et habes. j. qui po. in pig. ha. affidnis.

m ¶ Tacitis. vt. j. de rei vro. act. §. i.

n ¶ Alia oia. vt inquātū facē possit dānē. vt. ff. ō re iudi. nō tm. i fi. Jtē ta cite stipulata ⁊ dotē sibi reddi intelligāt. vt. j. de rei vro. i. l. j. in prin.

o ¶ Claudūt. i. dengāt.

p ¶ Omnes. Vel discere. nam culpa similis est tam p̄ohibita discere q̄ docere. vt. j. de mathe. l. culpa.

q ¶ Eorundē. hereticoꝝ.

Ter. ibi: p̄sone. cōcor. c. j. titta gl. fīi. extra de adul.

a ¶ Habēt. Falsus denarius non est denarius.
b ¶ Q̃ non sunt. Alis q̃ nõ sunt. Qui enim non est minister ministerii cõmendare nõ pōt. vt.ff. d. negest. qui aliena. §. ꝓ ꝓ.
c ¶ Cõniuentia. i. consensum vel negligentiam.
d ¶ Negligat. i. neglecta
e ¶ Vt. ꝑ faltē. [crescat.
f ¶ Leui argumento ⁊. i. leui articulo q manifeste ɜ̃ scrit: q ptinaci illud assert. nõ aũt fi illud vocat cã disputãdi. Et ad B qd ꝑ delicto in leui remissio magna secũt pcã. Ilã ad B qd dico q leue fit delictũ. facit. ꝑ. d lib. 2 coꝛ lib. l. ij. ⁊ de pũi. lib. xij. l. i. Hel ꝺ: hētic ꝗ nõ cẽmẽdũ fetẽ ecclie: vel q sunt diuersaꝛ hēsiꝭ. vt i auf. de pull. d. col. viij. Vel q nõ credũt q̃tuoꝛ ꝛcilia. vt. ꝑ. c. q. cũq. ipn. et i auf. vt cũ de ap. cog. §. gnalē. col. vij. et i alis multꝫ modis pōt dici hētic. vt no. eꝗ ꝺ hef. c. iij.
g ¶ Deniare. pernicaci animositate.
h ¶ Vnctī. Admeniada. cã cocũdi. vt ⁊ §. de sum. trī. ⁊ fi. ca. l. ij. ⁊ de epi. ⁊ cle. ꝓẽticulã. ⁊. ij. de his q ad eccle. confu. l. iij. et in auf. de iter. col. hereticoꝝm. col. ix.
i ¶ Sublimitat. tue. Loquitur pfecto pretorio.
k ¶ Amicheos. Qui ꝛpm dicũt nõ cẽ ver: hoiem. sic ẽ Arria m purũ hoiez esse dicũt.
l ¶ Leteris. De quo statim ponet exemplum.
m ¶ Crimen. vt q libet de pplo possit accusaꝛi: vt h. ⁊. ꝗ. ad. l. iul. maiest. l. fi. i fi. sic ⁊ in. ⁊. §. tit. ꝗ. l. raptores. in pan.
o ¶ Subire. Et q̃ rite cri me heresecos crimu lese maiestat. vt vtrũq; posit post mortẽ accusaꝛi: vt h. ⁊. ꝗ. ad. l. iul. maiest. l. fi. i fi. sic ⁊ in. ⁊. §. tit. ꝗ. l. de apo. l. bi q. ⁊ hoc vsq; ad qnquẽniũ fcte in oibus pdictis. vt. ꝑ. de aposta. si qs defunctũ.
p ¶ Penitētib⁹. sic. et. §. de sum. trī. et fide c. a. l. fi. in fi. nisi in casu. vt. ꝑ. de aposta. l. bi qui sanctã.
q ¶ Aculei. i. vigores.
r ¶ Extra noꝛam. i. libeꝛi erunt. Accur.
s ¶ Seruitio fideliori. vt ⁊. §. de epi. ⁊ cleri. l. fi. §. ꝗ. et. ꝗ. ne ꝓia. man. l. ij.
t ¶ Ioꝝ dõs tpalis. nõ ꝓpalitꝫ: vtputa aliqs comes hꝫ in feudũ vnã terrã a q̃dã rege in q̃ sunt multi heretici.
y ¶ Qui. sc. ꝛ catholici.
x ¶ Principalis. f. regis q dedit comitiũ in feudũ.
y ¶ Opponat. qui ꝛtho

Minister qui nõ est ministerii cõmẽdare nõ potest.

Et sic ꝛ leui cã. ꝓbatur q̃o heꝛeticus ꝗ ꝗ dicit gl. sup ꝗ. vehemẽtẽ. i. ffas. extra de ꝗsi. ⁊ in. c. ij. extra. eo. tit. iũcta glo. ij. vbi ꝺ q̃ du bi⁹ i fide est hereticus.

Heretici q dicũtur.

fidẽ i sinuare quã nõ bñt⁹: ⁊ mini stroꝝ creare qd nõ sunt[b]. ¶ Nec p cõniuẽtiã[c] iudicantiũ: oiuꝗ qb⁹ p ꝓstõnes paternas sup hoc curamãdata est hmõi audacia negligat[d] ⁊ crescat. ¶ Hereticoꝝ autẽ vocabulo cõtinent: ⁊ latis aducꝛsus eos sanctionib⁹ succumbere debẽt: q vel[e] ꝓ leui argumẽto[f] a iudicio catholicꝛ eligionis: vl ꝛ tramite detecti fuerint deuiare[g].

Heretici nõ ꝺñt bẽe loca i qb⁹ cõuẽniãt: nec missas: vel letanias dicẽ pena iudicib⁹ nõ vindicãtib⁹ imiñẽte. h. d. Saly.

Imparo. Archa. ⁊ Pono. aa. Clercio pfecc. vrbis. Lex. iij.

Vnctī heretici, peculdũ nouerint oia sibi loca adimẽda[h] esse: siue sub eccleiarũ noie teneant: siue dyaconica appellentur: vel etiã decanica: siue in puatis cedib⁹ vel locis hmõi cetib⁹ copiã ꝑbere videnꝺ. Nisi cedib⁹ vel locis ꝑuat⁹ ecclie catholice vendicãdis. ¶ Ad B iterdicat his oib⁹ ad letaniã faciendã noctu vel die ꝓpbanis coire ꝑuẽtionib⁹: statuta vꝭ cõdẽnatiõe cẽtũ libraꝝ auri ꝗ offiñ sublimitat[i] tue vl ꝑsidale: si qd hmõi fieri vel i publicis: vel in ꝑuuatis cedib⁹ concedat.

De crimie heresis publice pōt a q̃libet accusatio instituꝝ: ⁊ eo ꝺãnato publicãt bona: ⁊ memoꝛia defuncti pōt damnaꝝi: nec ei succedunt filij nisi sint catholici. h. d. Saly. Sed hoc vltimũ hodie inqt Ja. bu. correctũ per aut. gazaros. §. eo.

Idem et Theo. aaa. Senecio pfecc. vrbis. Lex. iiij.

Amicheos[k]: vl manichaeus vl donatistas meritissima securitate pseqmur. Hmõi autẽ hoim qñi nihil cꝛ mozibus: nihil ex legib⁹ cõmune sit cũ ceteris[l].

Ac pmũ qdẽ volum⁹ cẽ publicũ crimẽ[m]: qz qõ i ꝛeligionẽ[n] diuinã cõmittit: i oim ferꝛ iniuriã. Quos bono ꝛ etiã oim publicatiõe pseqmur. Ipsos q̃s volum⁹ amouꝛi ab oi liberalitate ⁊ successiõe q̃libet titulo veniẽte. ¶ Pꝛeterea nõ donãdi/ nõ emẽdi/ nõ vẽdẽdi: nõ postremo hẽdi cuiq̃ cuiuꝛ ꝗuicto relinquum⁹ facultatẽ. In mortẽ q̃s ingsitio ertẽdat. Hãc in criminibus maiestatis hꝫ memoriã accusare defuncti: nõ imerito ⁊ hic ꝛ subire[o] tale iudiciũ. Ergo ⁊ sup ma illius scꝛiptura irrita sit: siue testamẽto: siue codicillo: siue epistola: siue q̃libet gñꝛ eliãꝛ ꝛtvolũtatẽ/ q manichẽ[p] fuisse cõuincꝛ.

Sed nec filios hꝫ des eis ẽxistere aut adire pmittimus: nisi a pꝛauitate discesserit. Delicti eñ eventã penitẽtib⁹[q] dam⁹. In eos etiã auctoꝝ itatis nñe aculei[r] diriganꝭ g eos domib⁹ suis ꝺãnãda. puisiõ defendũt. ¶ Seruos i sup extra noxã[s] cẽ volum⁹: si dñm sacrilegũ cuitãtes ad ecclesiã catholicã seruitio fideliozi[t] trãsferint.

Noua cõstitutio Federici imperatoꝝis de statu. ⁊ cõsue. §. si vero dñs. colla. x. Constitu. fina.

Sitpales dñi ab ecclia moniti negleꝛerint hereticos exꝛtꝛpare catholicis cõceditur terrã eoꝝ occupare. h. d. Saly.

Si ꝗ o dñs tpalis[t] rẽqsit⁹ et admonitus ab ecclia terrã suã purgare neglexerit: ab heretica ꝑuitate: post ãnũ a tpe monitiõis elapsuꝝ terrã ipi⁹ exponiu⁹ catholicis occupãdã: q[y] cã exterminat hẽticis absq; vlla ꝗdictiõe possidẽãt: ⁊ i fidei puritate cõseruẽt: saluo iure dñi ꝓncipalis[x]: dũmõ sup ꝗ bñt⁹ ꝓcẽtet obstaculũ: nec aliq̃ ꝗ ꝑdimentũ opponat[y].

¶ Eadẽ nihilomin⁹ lege obſuata ꝗ o q nõ bñt dños ꝓncipales[z].

Noua cõstitutio Federici imperatoꝝis de statu. ⁊ cõsue. §. credentes. colla. x. Constitu. fina.

Vtie feꝛiatim ponuntur pene hereticoꝝm et receptantium: ⁊ defensoꝝm: et fautoꝝ ipsoꝝm. h. d. Saly.

Redẽtes ꝑterea receptatores/ defensoꝝes/ ⁊ fautoꝝes hẽticoꝝ sublimant[a]. Firmiter statuẽtes: vt si postq̃ q̃libet taliũ fuerit excõicatiõe notat⁹[b] satisfaccre ꝓtẽpserit ifra annũ: extũc ipo iure sit fact⁹ infamis. ¶ Nec ad publica officia: vel cõcilia: vel ad eligendum aliquos adhiberi: nec ad testimoniũ admittat. ¶ Sit etiaꝝ intestabilis: vt nec testãdi liberã habeat factionẽ: nec ad hereditatẽ siue cessionẽ accedat. ¶ Nullus pꝛeterea ei sup quocũq; negocio: sed ipse alijs rñdere cogat. ¶ Si fꝛte iudex exꝛtiterit: eius ſnia nullã obtineat firmitatẽ: nec cause aliq̃ ad eius audientiã perferant. ¶ Si vo fuerit aduocat⁹: ei⁹ patrocinium nullatẽ admittat. ¶ Si tabellio/ istrumẽta cõfecta per ꝛpm: nullius penitus momẽti cẽsseant.

Tria not. Primo q̃ hereticꝭ in romano solo non habẽt facultatem cõmꝛadi. Sẽdo q̃ lex semp est in viridi observantia. ⁊ sic q̃tidie loquitur ⁊ disponit: ⁊ suas vires emittit quãtũcũq; penalis: ⁊ hoc cũ lex disponit in futurũ ⁊ non in pꝛeteritũ. Tertio q̃ factũ, pcuratoꝝis: vel domus cõductoꝝis nõ nocet dñõ ignoꝛãti: ꝗ scicti sic. h. d. Saly.

Impera. Theo. a. ⁊ Valẽ. c. Flo. pfecc. pꝛe. Lex. v.

Ariani[c]: ⁊ macedoniani[d]: pneumathomachi[e]: ⁊ apollinariani[f]: ⁊ nouatiani: seu sebaciani: cunotciani: et tradite: siue tesalite: decarbite: valẽtiani: paulianiste: papianiste: montaniste: seu pꝛiscillianiste: vel frigeꝝ: vl pcepusite: marcianiste: bozboziani: messaliani: euthite: siue cuticiuste: donatiste: andiani: ydroparaste: thascodrugite: bꝛachite: hermogeniani: foztũiani: paulini: marcelliani: offite: eucratiste: apocarite: saccoforiꝭ: ceteꝛi q ad ũmã vsq; scelerũ nequitiam peruenerunt manichei: nusq̃ in romano[g] solo conuenienti/ mozandiq; habeant facultatẽ. ¶ Manicheis etiaꝝ de ciuitatibus[h] expellendis ⁊ vltimo supplicio tradendis: q̃m nihil his relinquendũ loci est: in quo ꝛtiã ipsis elementis fꝛat iniuria[i]. ¶ Cuncti q̃q; legibus q̃ cõtꝛa eos/ ceteꝛosq; q nostre fidei ꝛefꝛagant olim late sunt/ diuersq; plate tẽporibus: semp ꝓ viridi obseꝛuãtia valituꝛis/ siue de donationib⁹ ꝓ heꝛeticoꝝ conuẽticula (que ipsi audaciter ecclesias nũcupare conant) factis/ siue ex vltima voluntate reb⁹ qualiteꝛcũq; relictis/ siue de ꝑuuatis edificiis in q̃bus vnq̃ dñõ pꝛmittẽte vel cõniuente conueniunt venerande nobis ecclesie[l] catholice vẽdicandis[k]: siue de pꝛocuratoꝝe qui hoc nesciente dñõ fecerit. ꝛ. lib. auri mulctam/ vel exilium si sit ingenuus subituꝝ. metallus vero post verbera si seruilis conditionis sit. Ita vt nec

Minister qui nõ est ministerii cõmẽdare nõ potest.

Heretici q dicũtur.

Ter. ibi: pe nitẽtib⁹. si mile i. c. pe ccati venia. extra de regu. iuꝛ. ⁊ in c. i. iũcta gl. sup ꝗ. humiliato. extra q̃ de. vt vo. in q̃ gl. hec verba recitãtur.

Ter. ibi: furtã. noct. c. cum fmle gesi. extra. c. ti. ii. vij. ⁊. c. vergẽtis. iũcta glo. iũ ver. gtaui⁹. extra eo. ti.

Manichei. Arriani.

Arriani.

Macedoniani.

Pneumathomachi

Apollinariani.

Heresiꝭ tem ⁊ multiplicitatẽ earum habes. ꝛxiij. q. iij. qdaꝭ autẽ. vsq; ad fi. q.

Damnato.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Damnato. ¶ Cas. fus. Nesto: fuit auctor cuius dã heresis: sui sectãces nestoriani vocãt. Ita arriani ⁊ nestoriani a suis auctorib⁹ di cũt. Scdo ꝓcipit q̃ libri nestoriani cõrementur. Ultimo punit facientes hãc legẽ: et heretici nõ ercusant ab onerib⁹ siue mũeribꝰ cũ de h debeãt pũiri. b. d. cũ. l. seq. Ti.

b Pontẽtuose sup stitionis. i. miraculose hẽsis.

c Cõgrui nois. i. nomẽ

d Inurat. i. imponat.

e Hregalibus. i. nestorio. ⁊ hs g cũ fuit.

f Sortiti: fic. s. de epis. ⁊ cleri. decerninus.

g Statuimus. vt ⁊. s. c. cũcti. ⁊. s. de epi. ⁊ cleri. l. cõuenticulã. ⁊. s. de sum ma trini. l. ij.

h Uriales. Hereti cos. vt q. i pimo nio vel in pſona debent seruire curie. Accur.

i Facultatum. s. noſe.

k Lõtumeliosaꝭ eoꝝ petitionẽ i eo q̃ abiebãt. i. petebãt i munitatẽ ⁊ erant hẽtici.

l Auctoritate. No. pena nõ tribuit immunitatẽ. vt. ff. de interdic. ⁊ releg. l. relegatoꝝ. in fi. ⁊. §. c. l. j. et. ff. solu. matri. l. si ab hostibus. §. j.

Q Uicũq̃. ¶ Cas. Apollinaris fuit auctor cuiusdã heresis: eutbices ⁊ diosch⁹ fuit eũ secuti. vñ eoꝝ sectãces vocãt apollinariste: vl eutbicetes: ⁊ succũbunt legibus latis h̃ hẽticos. Scdo q̃ nõ habeãt loca ad ꝓuenidũ: ⁊ ponit penam dñõ loci vſq̃ ad. §. nullũ. Postea remouet eos a militia. Quarto ꝓhibet eos stare certis locis. Quito ꝓhibet ꝓuĩre ⁊ ꝓdiputare vl docere: ⁊ discẽtib⁹ pena iponit. Ultio punit ꝓsides terrarũ si hoc neglexerint.

m ¶ Quicunq̃. Hic nota quattuꝭ ꝓcilia. vt scias infra notãt ⁊ nõ legit in scholis hec lex.

n ¶ Euthicet⁹. q fuit hẽticus. vt. §. ó epi. ⁊ cl. l. q̃m. Et no. hẽticũ ee q̃nõ credit q̃tuꝭ ꝓcilioꝭ statuta. s. niceni. §stãtiopoli: tani: ephesini. calcedonẽsis. vt. §. de fũ. tri. l. nẽo.

o ¶ Sequũtur. accipe. j. §ciant ꝓr. lineas.

p Sciãt. Aſq̃ huc durat constructio.

q ¶ Apollinaris. q fuit magiſter eutbicetis.

r ¶ Apollinariste. i. apollinaristas vt posſit ꝓstruĩ cũ verbo. s. phibemus.

Alterũ de s tribꝰ q̃ncq̃ dicitur. ¶ Alterũ. No. alterũ de trib⁹ dici. vt ⁊. j. de furt. l. ácille. ⁊. ff. locati. ⁊ hec

Heretiq̃s dicit.

in publico ꝓuenire loco: nec edificare sibi q̃si ecclesiã: nec ad circũscriptionẽ legũ q̃cq̃ meditari vel cãt. Oi ciuili ⁊ militari: curiaruꝫ ctiã ⁊ defensoꝝ et iudicũ sub. xx. lib. auri interminatiõe, phibẽdo auxilio. Illis ẽt in sua oib⁹ manẽtib⁹ firmitate: q̃ de militia/pẽisq̃ varijs diuersis hereticis, pmulgata sũt: vt nec spãle qdẽ bñficiũ aduersus leges valeat ipetratũ.

I dẽ. a. Leoncio. p. p. Lex. vj.

D Amnato⁹ potẽtuose⁹ supstitiõis auctore nestorio: nota ꝓgruĩ nois ci⁹ iurat⁹ grega lib⁹: nec christianoꝝ appellatõe abutãt. Qꝫ quẽadmodũ arriani ab arrio lege diuc mẽoꝛic cõstãtini ob silitudinẽ ipietatis: porphiriani a porphirio nũcupantur sic vbiq̃ ꝓticipes nephariæ secte nestoꝝ/nestoriani voccnt. Ut cui⁹ secl⁹ sunt in deserẽdo deũ imitati ci⁹ vocabulũ iure videant cẽ sortiti. ¶ Necnõ ipios libꝛos nephãdi ⁊ Catholici nestoꝝ aduersus ve nerabilem orthodoꝝ sectã: de crctaq̃ sanctissimi cct⁹ antistitũ ephesũ habiti: scriptos hic aut legere aut describere audeat q̃sq̃ q̃s diligẽti requiri studio/aut publice cõburi decernimus. Ita vt neuno i religionis disputatiõe aliquã sup: adicti nois faciat mẽtionẽ: aut qbusdã coꝝ hñtib⁹ cõcilijgrã in edib⁹: aut villa: aut suburbano suo: aut solo q̃libꝫ: aut alio loco ꝓuĩculã cã aut aptepbꝫat

¶ Quos oẽs cct⁹ celebrãdi licẽtia ꝓuari statuim⁹: ¶ sciẽtib⁹ vniuersis violatoꝝ ẽ hmõi legis publication bonoꝝ ũ cesse cõpellimus.

Non summatur. fz dicit salycetus q̃ hec lex cõcoꝛ. cum. l. j. §. eo. ⁊ que ibi dicit possunt hic repeti.

I dẽ. a. Floꝛentio. p. p. Lex. vij.

Uriales[h] omniũ ciuitatuꝫ oneroſis quinetiã militie/seu diuersis officijs facultatũ[i] et personalium muncrũ obligatos: suis ordinib⁹ secte cuiusc̃q̃ ꝛnt inherere censemus: nevidcamur hoibus exercrãdis cõtumelioso ambitu immunitatis bñficiũ prestitisse: quos volum⁹ hmõi cõstitutionis auctoꝝitate dãnari.

Non summat: fz not. ter. in vſi. idcirco. in princi. p testibus cõcoꝛdãtibus in snia licet nõ in verbis: ⁊ discrepãtibus in noĩe sed cõcoꝛdantibus in coꝝpoꝝ: et valeat testimoniũ. de idẽtitate tamẽ coꝝporis debet cõstare. b. d. Saly.

I mp. Ualẽ. ⁊ mar. aa. palladio.

Uicũq̃[m] in hac sacra vrbe vel in alcxãdrina ciuitate: vl'i oi egyptiaca dyocesi/diuersisq̃ alijs, puncijs: cuthicetis[n] pphanã puerstatẽ sequuntur[o]: ⁊ ita nõ credũt. vt. ccc. xviij. scti pies tradiderũt catholicã fidẽ in nicena ciuitate fundantes: centũ q̃s ⁊. l. alij venerabiles cpi q i alma vrbe pstañ. postea cõuenerũt. ⁊ sic athanasius ⁊ theophilus ⁊ cirill⁹ sctẽ rccoꝛdatiõis cpi alcxãdrine ciuitat⁹ credebãt: q̃s etiã ephesina sinodus cui btẽ memoꝛie cirillus pfuit: in q̃ nestorij erroꝛ expulsus est: in vniuersis secuta est q̃s ⁊ nuper venerabilis calcedoñ. synod⁹ est secuta. prioꝛib⁹ ꝓsilijs sacerdotũ ex oi. pſus pte cõsentiẽs: nihil q̃s adimẽs sacro sctõ symbolo neq̃ adijciẽs: fz cuthicetis dogmata funesta ꝓdẽnãs: sciãt[p] se cẽ hereticos apollinaristas. Apollinaris cũ facinorosissimũ sectam: cuthices ⁊ dioscoꝛus mẽte sacrilega sunt secuti.

¶ Idcoq̃ hi hoies qui apollinaris[q] ⁊ cuthicet⁹ puerstatẽ sequuntur illis penis q̃ diuoꝝ retro ꝓncipũ cõstitutiõib⁹ cõtra apollinaristas: vel secrenitat⁹ nñc posmodũ sanctiõe cõtra cuthicianistas/vel bac ipsa augustissima lege ꝓtra cosdẽ decrete sunt noucrint se esse plectẽdos. ¶ Idcirco apollinariste[r] hoc est cuthicianiste: qb⁹ ⁊ fi est ⁊ appellatiõe diuersitas/tũ in hereſis ꝓauitate ꝓiũctio: ⁊ dispar qdẽ nomẽ sed idẽ sacrilegiũ: siue i hac alma vrbe diuersisq̃ puncijs: siue in alcxãdrina ciuitate: siue intra egyptiacã dyocesim sunt. ⁊ neq̃ ita credũt vt ꝑdicti venerabiles pres credebãt: neq̃ viro rcuerẽdissimo alcxãdrine vrbis antistiti, p certo fidẽ orthodoxã tenẽti cõicant: cpos vel ꝑbyteros/vel alios clericos creare ⁊ hic phibem⁹. Sciẽtib⁹ tã his cuthicianistis ⁊ apollinaristis q̃ausi fuerint cuiq̃ cpi vel pbri vel clerici nomẽ iponere q̃ his q̃ passi fuerit ꝓpositũ sibi nomẽ sacerdotale retiere: penã crilij cũ facultatum suarũ amissione se subituros.

¶ Uniuersi pterea apollinariste vel cuthicianiste nõ ecclesias/nõ monasteria sibi ꝓstruãt: parasinaxim ⁊ ꝓuĩculã tã diurnã q̃ nocturnã nõ hãt: neq̃ ad domũ/neq̃ ad possessiões cuiusq̃: neq̃ ad mõasteriũ vl quẽcũq̃ alterũ locũ opaturi/secte funestissime ⁊ gregẽt. ¶ Si fecerint ⁊ h̃ factũ dño volẽte ꝓstitcrit: post rẽi cramine iudicis approbatã domũ vl possessiões in q̃ ꝓuenerũt: vel mõasteriũ ci⁹ ciuitat⁹ orthodoxe ecclẽie in cui⁹ territoꝛio est iubem⁹ addict⁹. ¶ Si vo ignoꝛãte dño: sciente vo eo q̃ pẽsionẽ ci⁹ domus erigit: vel actoꝛe vel ꝓductoꝛe pdij parasinaxi ⁊ ꝓuĩculã iterdictã collegerint: ꝓductoꝛ vl ꝓcuratoꝛ/siue actoꝛ: vl q̃cũq̃ eos i domũ vel i possessiones vel i monasteriũ rcceperint: ac passi fuerit sectas illicitas parasinaxis ꝓuĩculq̃ celebrari: si vilis ⁊ abiecte ꝓditiõis sũt: fustib⁹ publice ⁊ i pena suã/⁊ in alioꝛ coerceãt[v] exẽplũ. Si honcste vo pſoncsunt. ⁊. li. auri mulcte noie fisco nro coganẽt ifcrre. ¶ Nullũ pterea apollinaristã vl cuthicianistã ad aliquã iubem⁹ aspirare militãsi vo q̃ q̃cũq̃ militia iuĩti fuerit militari soluti cingulo honestoꝛ hoiꝭ ⁊ palatij cõiõe puẽt. nec i aliq̃: nec i q̃ nati sunt ciuitate: vl vico: aut regiõe vſcnt. Si q̃ vo i hac alma vrbe nati sũt: tã sacratissimo comitatu q̃ oi p. puncias metropol. ciuitate pellent. ¶ Nulli isup cuthiciani ste: vl apollinariste publice vl puati aduocãdi cct⁹: ⁊ circulos ꝑhẽdi: ⁊ de erroꝛe hereticoꝛ disputãdi: ac puerstitiũ facioꝛosi dogmat⁹ asserẽdi/tribuat⁹ facultas. Nullitatẽ faciozosi dogmat⁹ asserẽdi/tribuat⁹ facultas. Nulli etiã ꝑ calcedonẽsem venerabilẽ synodũ liceat aliqd vel dictare: vel scribere: vel edere: atq̃ emittere: aut alioꝛũ dicta vel scripta sup eadẽre pferre. ¶ Nemo hmõi hic dicta vel sacrilega scriptoꝛ audeat monumẽta seruare. libꝛos ⁊ sacrilega scriptoꝛ audeat monumẽta seruare.

¶ Si q i his criminib⁹ fuerit deꝓhẽsi: ꝓpetua deꝓtiõe dãnent⁹. ¶ Eos vo q discẽdũ studio adierint: de in-

distictio. §. cũ fidũ. ⁊ de vulg. sub. cũ ex filio. §. fi. Jo. ppe ait ꝛ ꝛ douob⁹.

t ¶ Addici. vt ⁊. §. de epi. ⁊ cleri. ꝓuĩculã. ⁊ ar. §. c. arriani. ⁊. j. de fal. mo. l. j. §3 arg. §. j. de pag. l. fi. et. j. l. pri. §3 ibi solues.

v ¶ Coerceãtur. Ut ⁊. ff. depositi. l. bona fides. et de custo. reo. l. diuus. ij. in fi. et de pe. §i qs aliqd. §. q abortiõis. ⁊ ó penis aut facta. §. finali.

r ¶ Dãnent. Discentes. hẽsim i decẽlibꝫas auri: fz fuãtes ꝓpotãt: docẽtes monãt. Idẽ si ad sacrificiũ: vl i tẽplũ ꝓuenrũt. vt. j. ó pag. ⁊ sacr. l. j.

y ¶ Eos vo q discendi. j. de mathema. l. culpa. cõtra. Sol. h nõ didicit: fz tñ fuit cã discẽdi. Acc.